

200 HADĪSI NO “RIJĀDU SOLIHĪN”

Atlasītie Pravieša Muhammeda ﷺ izteicieni no imāma An-Navavī pasaulslavena hadīsu krājuma, kurš sevī ietver audzinoša un ticības stiprinoša rakstura hadīsus

parislamu.lv

200 HADĪSI NO “RIJĀDU SOLIHĪN”

Tulkojusi: Hadidža Daiga Kučinska
Pārbaudīja: Fātima Umm Tasnīm
Ranija Inese Tepeorene

parislamu.lv
TAVS CEĻVEDIS ISLĀMA PASAULĒ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Visi slavinājumi par visu, ko mēs iegūstam šajā un nākamajā dzīvē, pieder Allāham; mēs Viņu slavinām, prasām Viņam palīdzību un lūdzam piedošanu, meklējam pie Viņa patvērumu no mūsu dvēseļu un darbu ļaunuma. To, kuru Allāhs ved Taisnā ceļā, neviens nespēs novirzīt no tā, bet to, kuru Viņš vēlas vest maldos, neviens nespēs vest Taisni. Es liecinu, ka neviens nav pielūgsmes vērts, izņemot Allāhu, un es liecinu, ka Muhammads ir viņa kalps un sūtnis.

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾

Allāha sāka Kurānā: **Ja kāds paklausa šim sūtnim, viņš paklausa Allāham. [4:80]**

Vienīga iespēja paklausīt Allāha sūtnim ir iepazīties ar viņa norādīto ceļu, kurš, izejot cauri gadsimtiem uz labāko radību pleciem un to sirdīs, ir nonācis visā savā pilnībā līdz mūsu dienām. Pravieša Sunna, lai viņam miers un Allāha svētība, aptver visdažādākas dzīves jomas, lai meklējošam patiesību šo Sunnu sastopot, nerastos šaubas, ka kaut kas tik pilnīgs un ideāls var pastāvēt tikai ar Visuaugstā aizgādību.

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

Šo Atgādinājumu sūtījām Mēs, un Mēs to jo labi sargājam! [15:9]

Viens no aspektiem, kas plaši atspoguļojas Pravieša, lai viņam miers un Allāha svētība, piemērā ir audzinoša rakstura izteicieni, jeb adab, kā arī imānijāt, jeb ticību stiprinoši hadīsi.

Daudz islāma zinātnieku ir centušies apkopot šādus audzinoša rakstura hadīsus vienā krājumā, bet iespējams pazīstamākais no tiem ir imāma An-Navavī, lai Allāhs apžēlojas par viņu, “Rijādu Solihīn” grāmata, kurā ir atrodami apmēram 1895 pravieša Muhammada, lai viņam miers un Allāha svētība, izteicieni. Mēs izvēlējamies no tiem 200, un, lai lasītājs varētu arī iemācīties kādu no tiem no galvas, meklējām īsākus pēc garuma.

Lai Visuaugstais Allāhs dāvina mums patiesumu un parada šo darbu par iemeslu reliģijas stiprināšanai latviski runājošo muslimu vidū.

200 hadīsi no Rijādu Solihīn

1-8. Tiek vēstīts, ka Abū Mūsā Ašarī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnim, lai viņam Allāha svētība un miers, jautāja par vīru, kurš cīnās drošsirdīgi, tādu, kurš cīnās niknumā, un tādu, kurš cīnās, lai izrādītos: kurš no tiem ir Allāha ceļā? Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, atbildēja: **‘Kurš cīnās tādēļ, lai Allāha vārds būtu visaugstākais, tas ir Allāha ceļā.’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

8- وعن أبي موسى عبد الله بن قيس الأشعري رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الرجل يُقاتل شجاعاً ، ويُقاتل حميةً ويقَاتِل رِيَاءً ، أَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رسول الله صلى الله عليه وسلم : « مَنْ قَاتَلَ لِنُكُونِ كَلِمَةِ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

2-14. Tiek vēstīts, ka Agarrs Muzanī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Ak, cilvēki, pievērsieties Allāham nožēlā un lūdziet Viņa piedošanu: es pievēršos Viņam nožēlā simtreiz dienā.’**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

14- وعن الأغر بن يسار المزني رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « يا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ » رواه مسلم.

3-23. Pēc Ibn Abbāsa un Anasa ibn Mālika, lai Allāhs ir apmierināts ar viņiem abiem, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja Ādama dēlam būtu zelta pilna ieleja, tad viņš gribētu, lai viņam būtu divas ielejas, bet viņa muti piepildīs vienīgi putekļi; un Allāhs pievēršas tam, kurš pievēršas Viņam nožēlā.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

23- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « لَوْ أَنَّ لِابْنِ آدَمَ وَاوِيًّا مِنْ ذَهَبٍ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَاوِيَانِ ، وَلَنْ يَمْلَأَ فَاهُ إِلَّا الشَّرَابَ ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ » مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

4-31. Tiek vēstīts, ka Anass, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Reiz Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, gāja garām sievietei, kura raudāja pie kapa, un teica tai: **‘Bīsties Allāha un esi pacietīga!’** Sieviete, kura viņu neatpazina, iesaucās: ‘Liec man mieru, tev nav uzkritusi tāda nelaipe kā man!’ Viņai pateica: ‘Tas taču Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers!’ Tad viņa atnāca pie Praviēša, lai viņam Allāha svētība un miers, bet nesastapa tur durvju sargus. Viņa teica: ‘Es tevi neatpazinu,’ uz ko viņš atbildēja: **‘Patiesi, pacietība ir pie pirmā trieciena.’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

31- وَعَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِامْرَأَةٍ تَبْكِي عِنْدَ قَبْرِ فَقَالَ : « اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي » فَقَالَتْ : إِلَيْكَ عَيِّي ، فَإِنَّكَ لَمْ تُصَبِّ بِمُصِيبَتِي ، وَمَنْ تَعْرِفُهُ ، فَقِيلَ لَهَا : إِنَّهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،

فَأَتَتْ بَابَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَلَمْ تَجِدْ عِنْدَهُ بَوَّابِينَ ، فَقَالَتْ : لَمْ أَعْرِفَكَ ، فَقَالَ : « إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى » متفقٌ عليه .

5-37. No Abū Saīda un Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņiem apmierināts, tiek atstāstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Lai kas arī nepiemeklētu musulmu: pagurums, ilgstoša slimība, raizes, bēdas, nepatikšanas, bažas, kaut vai tikai ērkšķa dūriens, Allāhs caur to piedod kādu no viņa grēkiem.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

37- وعن أبي سعيدٍ وأبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنهُمَا عن النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حَزَنٍ وَلَا أَذَى وَلَا غَمٍّ ، حَتَّى الشَّوْكَةُ يُشَاكُّهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهَا » متفقٌ عليه .

6-39. No Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teica: „**To, kuram Allāhs vēl labu, Viņš pakļauj pārbaudījumiem.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

39- وعن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قال : قال رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا يُصِيبْ مِنْهُ » : رواه البخاري .

7-47. Pēc Muāza ibn Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš apvalda niknumu tad, kad varētu to izgāzt, to Allāhs, lai Viņš cildināts un paaugstināts, Augšāmcelšanās Dienā sauks visas radības priekšā, lai tas izraudzītos no Paradīzes jaunavām, kuru vien vēlēties.**” (Hadīsu atstāstījuši Abū Dāvūds un Tirmizī ar labu isnādu).

47- وعن معاذ بن أنسٍ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « مَنْ كَظَمَ غِيظًا ، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ ، دَعَاهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ مَا شَاءَ » رواه أبو داؤد ، والتِّرْمِذِيُّ وقال : حديثٌ حسنٌ .

8-54. Pēc Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teica: „**Patiesi, patiesums ved uz dievbijību un dievbijība ved uz Paradīzes dārziem: cilvēks saka patiesību, līdz tiek pierakstīts Allāha priekšā kā patiesais. Un patiesi, meli ved uz negantību un negantība ved uz Uguni. Cilvēks melo, līdz tiek Allāha priekšā pierakstīts kā lielākais melis.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

54- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه عن النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيَصْدُقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا ، وَإِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا » متفقٌ عليه .

9-55. Tiek vēstīs, ka Abū Muhammads Hasans ibn Alī ibn Abū Tālibs, lai Allāhs ir ar viņiem apmierināts, teicis: „Es iegaumēju no Allāha Sūtņa, lai viņam Allāha svētība un miers: **‘Atstāj to, kas tev rada šaubas, par labu tam, kas tev neliek šaubīties, jo patiesība ir sirdsmiers, bet meli - šaubas.’**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar drošu isnādu)

55- عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، قَالَ حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « دَعُ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ ، فَإِنَّ الصُّدْقَ طُمَأْنِينَةٌ ، وَالْكَذِبَ رَيْبَةٌ » رواه الترمذي وقال : حديثٌ صحيحٌ .

10-61. Pēc Abū Zarra un Muāza ibn Džabala, lai Allāhs ir apmierināts ar viņiem abiem, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtņis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacījis: „**Bīsties Allāha, lai kur tu būtu, un liec, lai sliktam darbam seko labs, to izdzēsdams, un izturies pret ļaudīm labākajā veidā.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

61- عن أبي ذرِّ جُنْدَبِ بْنِ جُنَادَةَ ، وأبي عبدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، عن رسولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قال : « اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتِّعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا ، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقِ حَسَنٍ » رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ .

11-62. Tiek vēstīts, ka Ibn Abbās, lai Allāhs ir ar apmierināts ar viņiem abiem, sacīja: „Es jājot sēdēju Pravietim, lai viņam Allāha svētība un miers, aizmugurē, un viņš teica: **‘Puisīt, es iemācīšu tev vārdus: atceries Allāhu un Viņš atcerēsies tevi; atceries Allāhu un tu atradīsi Viņu savā priekšā. Ja tu lūdz, lūdz Allāham, ja meklē palīdzību, meklē to caur Allāhu. Un zini: ja visi ļaudis sapulcētos, lai izdarītu tev ko labu, viņi tev dos vien to labumu, ko Allāhs tev uzrakstījis; un ja viņi sapulcēsies, lai kaitētu tev, viņi kaitēs tev tikai ar to, ko Allāhs tev uzrakstījis. Rakstāmpalvas jau ir paceltas un lappuses nožuvušas.’**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

62- عن ابنِ عَبَّاسٍ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، قال : « كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ : يَا غُلَامُ إِنِّي أَعَلَّمْتُكَ كَلِمَاتٍ : « احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ ، وَاَعْلَمْ : أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ ، رُفِعَتْ الْأَقْلَامُ ، وَجَفَّتِ الصُّحُفُ » . رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ صحيحٌ .

12-66. Šaddāds ibn Avss vēstīja, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Gudrais ir tas, kurš pakļauj savu dvēseli un strādā tā dēļ, kas ir pēc nāves, bet nespējīgais ir tas, kurš ļauj savai dvēselei sekot tās iegribām, liekot cerības uz Allāhu.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

66- عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ ، وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا ، وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي » رواه التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ

13-67. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Daļu no cilvēka Islāma īstenošanas izcilības veido tas, ka viņš atstāj to, kas uz viņu neattiecas.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

67- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ » حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ .

14-70. Pēc Abū Saīda Khudrī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Patiesi, šī pasaule ir salda un zaļa, un Allāhs jūs ir darījis par Saviem vietniekiem tajā, lai redzētu, kā jūs rīkosieties. Piesargieties no šīs pasaules un piesargieties no sievietēm, jo, patiesi, Israēla dēlu pirmais pārbaudījums bija ar sievietēm.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

70- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا . فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ . فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ . فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ » رواه مسلم .

15-92. Zubeirs ibn Adī teicis: „Mēs aizgājām pie Anasa ibn Mālīka, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, un sūdzējāmies viņam par to, ko bijām cietuši no Hadžādža. Viņš atteica: ‘**Esiet pacietīgi, jo nekad nebūs tādu laiku, pēc kuriem nenāktu vēl sliktāki: līdz jūs satiksiet savu Kungu.** Es to dzirdēju no jūsu Pravieša, lai viņam Allāha svētība un miers.’” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

92- عَنْ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيِّ قَالَ : أَتَيْنَا أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَشَكَّوْنَا إِلَيْهِ مَا نَلْقَى مِنَ الْحَجَّاجِ . فَقَالَ : «اصْبِرُوا فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي زَمَانٌ إِلَّا وَالَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ » سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . رواه البخاري .

16-93. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Apstaidziet ar darbiem septiņus. Ko gan jūs sagaidīsiet, izņemot nabadzību, kas liek aizmirst, vai bagātību, kas dara izšķērdīgu, vai slimību, kas novājina, vai vecumu, kas jūsu runas padara bezjēdzīgas, vai nāvi, kas pieveic, vai Melīgo (Antikristu), kas ir ļaunākais no sagaidāmajiem, vai Stundu: un Stunda ir vēl smagāka un rūgtāka.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

93- عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: «بادرُوا بالأعمالِ سبْعاً، هل تَنْتَظرونَ إلاَّ فقراً مُنْسِياً، أو غنيّاً مُطْغِياً، أو مرضاً مُفْسِداً، أو هرمًا مُفْنِداً أو موتاً مُجْهَزاً أو الدَّجَالَ فشرُّ غائبٍ يُنْتَظَرُ، أو السَّاعَةُ فالسَّاعَةُ أذهى وأمر»، رواه الترمذي وقال: حديثٌ حسن .

17-97. Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Daudzi cilvēki nepietiekami izmanto (savas ticības labā) divas žēlastības: veselību un brīvo laiku.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

97- عن ابن عباس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ» رواه مسلم.

18-100. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacījis: „**Stiprs ticīgais ir labāks un Allāham mīļāks par vāju ticīgo, bet abos ir labums. Tiecies pēc tā, kas tev nāk par labu, meklē palīdzību caur Allāhu un neesi vājš. Ja ar tevi kas atgadīsies, tad nesaki: ‘Ja nu es būtu darījis (tā un tā), būtu tas un tas!’ bet saki: ‘Allāhs nolika, un Viņš izdarīja, kā vēlējās,’ jo, patiesi, šie ‘ja nu’ paver ceļu Šaitāna darbiem.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

100- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «المؤمن القوي خيرٌ وأحبُّ إلى الله من المؤمن الضعيف وفي كلِّ خيرٍ. احرص على ما ينفعك، واستعن بالله ولا تعجز. وإن أصابك شيءٌ فلا تقل: لو أني فعلتُ كان كذاً وكذاً، ولكن قل: قدر الله، وما شاء فعل، فإن لو تفتح عمل الشيطان». رواه مسلم.

19-121. Tiek vēstīts, ka Abū Zarrs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, sacīja: „Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, man sacīja: „**Nekādā ziņā nenoniecini neko no (Likuma) atbalstītā, kaut vai to, ka savu brāli jāsatiek ar laipnu seju.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

121- عن أبي ذر رضي الله عنه قال : قال لي النبيُّ صلى الله عليه وآله وسلم : « لا تحقرنَّ من المعروفِ شيئاً ولو أن تلقى أخاك بوجهٍ طليقٍ » رواه مسلم .

20-122. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Ik dienu, kad uzaust saule, no ikkatras cilvēka locītavas nākas labdarība: nest taisnību starp diviem ir labdarība, palīdzēt vīram tikt jājamdzīvnieka mugurā, lai tas viņu nestu, vai uzcelt viņa nastu ir labdarība, un labs vārds ir labdarība, un katrs uz lūgšanu ejot spertais solis ir labdarība, un novākt no ceļa traucēkli ir labdarība.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

122- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « كُلُّ سَلَامَةٍ مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ : تَعْدِلُ بَيْنَ الْاِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ ، فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا ، أَوْ

تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةً ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ ، وَبِكُلِّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ ، وَتُمْيِطُ
الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ « متفق عليه .

21-125. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Ticībai ir vairāk nekā septiņdesmit (vai sešdesmit) zaru. Labākais no tiem ir vārdi ‘Nav pielūdzamā, kā vien Allāhs’ (Lā ilāha ill-Allāh), bet mazākais – aizvākt no ceļa traucēkli. Un kautrīgums ir viens no ticības zariem.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

125- عن أبي هريرة رضي الله عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « الإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ ، أَوْ بِضْعٌ
وَسِتُّونَ شُعْبَةً : فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ
« متفقٌ عليه

22-133. Pēc Abū Mūsā Ašarī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacījis: „**Kad (Allāha) kalps ir slims vai ceļo, viņam tiek pierakstīts (kā izdarīts) tas pats, ko viņš būtu darījis, palikdams mājās un vesels.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

133- عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ
أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا » رواه البخاري .

23-135. Pēc Džābira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacījis: „**Ja muslims iestādīs koku, viss, kas no tā tiks apēsts, obligāti (tiks ieskaitīts) viņam kā žēlsirdības dāvana un viss, kas no tā tiks nozagts, obligāti tiks ieskaitīts viņam kā žēlsirdības dāvana, un, ja kāds tam izdarīs kādu kaitējumu, tas obligāti (tiks ieskaitīts) viņam kā žēlsirdības dāvana.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

135- عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ
غَرْسًا إِلَّا كَانَ مَا أَكَلَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ ، وَمَا سُرِقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ ، وَلَا يَرْزُوهَ أَحَدٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ » رواه مسلم .

24-140. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Patiesi, Allāhs ir apmierināts ar to kalpu, kurš, apēdis kumosu, slavē Viņu par to, vai, iedzēris malku, slavē Viņu par to.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

140- عن أنس رضي الله قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ
الْأَكْلَةَ فِيحَمْدَهُ عَلَيْهَا ، أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فِيحَمْدَهُ عَلَيْهَا » رواه مسلم .

25-151. Tiek vēstīts, ka Hanzala ibn Rabā, viens no Allāha Sūtņa, lai viņam Allāha svētība un miers, rakstvežiem, sacīja: „Es satiku Abū Bakru, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, kurš man jautāja: ‘Kā tev klājas, ak, Hanzala?’ Atbildēju: ‘Hanzala ir kļuvis par liekuli!’ Viņš iesaucās: ‘Lai cildināts Allāhs! Ko tu runā?!’ Es teicu: ‘Kad mēs esam kopā ar Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, un viņš mums atgādina par Paradīzes dārziem un Uguni, ir tā, it kā mēs tos redzētu paši savām acīm, bet, kad mēs viņu atstājam un pievēršamies savām sievām, bērniem un īpašumiem, tad daudz ko aizmirstam!’ Abū Bakrs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, sacīja: ‘Zvēru pie Allāha, ar mums notiek līdzīgi!’ Tad mēs ar Abū Bakru devāmies pie Allāha Sūtņa, lai viņam Allāha svētība un miers, un es teicu: ‘Hanzala ir kļuvis par liekuli, ak, Allāha Sūtni!’ Viņš jautāja: ‘**Kā gan?**’ Es sacīju: ‘Ak, Allāha Sūtni, kad mēs esam kopā ar tevi un tu mums atgādini par Paradīzes dārziem un Uguni, ir tā, it kā mēs tos redzētu paši savām acīm, bet, kad mēs viņu atstājam un pievēršamies savām sievām, bērniem un īpašumiem, tad daudz ko aizmirstam!’ Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: ‘**Zvēru pie Tā, kura rokā ir mana dvēsele: ja jūs pastāvīgi būtu tādi, kā esat, būdami kopā ar mani, un vienmēr atcerētos (Allāhu), eņģeļi jūs sveiktu gan gultā, gan uz ceļa, taču, ak, Hanzala, visam savs laiks,**’ un viņš atkātoja to trīs reizes.” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

151- وعن أبي ربيعة حنظلة بن الربيع الأسيدي الكاتب أحد كتّاب رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : لقيني أبو بكر رضي الله عنه فقال : كيف أنت يا حنظلة؟ قلت : نافع حنظلة ، قال : سبحان الله ما تقول ؟ ، قلت : نكون عند رسول الله صلى الله عليه وسلم يُدكّرنا بالجنة والنار كأننا رأي عين ، فإذا خرجنا من عند رسول الله صلى الله عليه وسلم عافسنا الأزواج والأولاد والضيّعات نسينا كثيراً قال أبو بكر رضي الله عنه : فوالله إنا لنلقى مثل هذا فانطلقت أنا وأبو بكر حتى دخلنا على رسول الله صلى الله عليه وسلم . فقلت نافع حنظلة يا رسول الله ، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « وما ذاك؟ » قلت : يا رسول الله نكون عندك تُدكّرنا بالنار والجنة كأننا رأي العين فإذا خرجنا من عندك عافسنا الأزواج والأولاد والضيّعات نسينا كثيراً . فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « والذي نفسي بيده أن لو تدومون على ما تكونون عندي وفي الذكر لصافحتكم الملائكة على فرشكم وفي طرقكم ، ولكن يا حنظلة ساعة وساعة » ثلاث مرّات ، رواه مسلم

26-156. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nevaicājiet man par to, ko neesmu jums teicis: patiesi, tos, kas bija pirms jums, pazudināja pārmērīga taujāšana un domstarpības ar saviem praviešiem. Kad es jums ko aizliedzu, izvairieties no tā, bet, kad lieku jums ko darīt, izpildiet no tā, cik spējat.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

156- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : «دعوني ما تركتكم: إنما أهلك من كان قبلكم كثرة سؤالهم ، واختلافهم على أنبيائهم، فإذا نهيتكم عن شيء فاجتنبوه ، وإذا أمرتكم بأمر فأتوا منه ما استطعتم » متفق عليه .

27-173. Ukba ibn Amrs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teica: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Tam, kurš mudinājis uz labu, ir tāds pats atalgojums kā tā darītājam.’**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

173- وعن أبي مسعودٍ عُبَيْدَةَ بْنِ عَمْرٍو الأَنْصَارِيِّ رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ » رواه مسلم .

28-183. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Neviens no jums netic, kamēr nevēl savam brālim to pašu, ko vēl pats sev.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

183- عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ » متفقٌ عليه .

29-187. Pēc Nuamāna ibn Bašīra, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tas, kurš rūpējas par Allāha robežu ievērošanu, un to pārkāpējs līdzinās ļaudīm, kuri vilka lozes par vietām uz kuģa, un tā vieni nonāca augšstāvā, bet otri - apakšā. Kad lejā esošajiem vajadzēja ūdeni, viņi gāja garām tiem, kas bija augšā. Tādēļ viņi teica: ‘Ja mēs uztaisītu caurumu savā daļā, mēs varētu netraucēt augšā esošos.’ Ja viņi tiem ļaus vaļu darīt, ko tie vēlas, ies bojā visi, bet, ja viņi tos apturēs, tad izglābsies paši un izglābs visus.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

187- عن النعمان بن بشير رضي الله عنهما عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: « مَثَلُ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ اللهِ ، وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَصَارَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا وَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا : لَوْ أَنَا خَرَفْنَا فِي نَصِينَا خَرَفًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا ، فَإِنْ تَرَكَوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا ، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعًا » . رواه البخاري .

30-193. Pēc Huzaiifa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Zvēru pie Tā, kura rokā atrodas mana dvēsele: jums ir jāmudina uz atbalstāmo un jāattur no nosodāmā, citādi Allāhs nekavēsies sūtīt pār jums Savu sodu. Tad jūs piesauksiet Viņu, bet jums netiks atbildēts.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

193- عَنْ حذيفة رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ، ثُمَّ تَدْعُونَهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ » رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ .

31-194. Pēc Abū Saīda Hudrī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Vislabākais džihāds: sacīt taisnus vārdus varmācīga valdnieka klātbūtnē.**” (Hadīsu atstāstījuši Abū Dāvūds un Tirmizī ar labu isnādu)

194- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ» رواه أبو داود ، والترمذي وقال: حديثٌ حسنٌ .

32-199. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Liekuļa pazīmes ir trīs: kad viņš runā, tad melo; kad apsola, tad nepilda; kad viņam uzticas, tad viņš nodod.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

199- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ : إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ ، وَإِذَا أُوْتِمِنَ خَانَ » متفقٌ عليه .

33-211. Pēc Abdullāha ibn Amra ibn Āsa, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Pakļāvies (Allāham) ir tas, no kura mēles un rokas musulmiem nav jābīstas, bet izceļotājs (muhādžirs) ir tas, kurš atstājis Allāha aizliegto.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

211- وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ » متفقٌ عليه .

34-222. Pēc Abū Mūsā, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ticīgais ar otru ticīgo ir kā divas celtnes, kuras viena otru nostiprina.**” Un viņš savija pirkstus. (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

222- وعن أبي موسى رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا» وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ . متفقٌ عليه .

35-225. Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, noskūpstīja Hasanu ibn Alī, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts. Līdzās bija Akra ibn Hābiss, kurš teica: ‘Man ir desmit dēlu, bet es nevienu no viņiem neesmu skūpstījis.’ Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, pavērās viņā un teica: ‘**Kam nav žēlsirdības, tas netiks apžēlots.**’” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

225- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قَبَّلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَسَنَ ابْنَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، وَعِنْدَهُ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ ، فَقَالَ الْأَقْرَعُ : إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ مَا قَبَّلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : «مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ» متفقٌ عليه .

36-233. Pēc Ibn Umara, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Muslims ir muslima brālis: viņš nedara tam pāri un nepamet to. Kurš palīdz savam brālim viņa vajadzībā, tam Allāhs palīdzēs tā vajadzībā; kurš atvieglo muslima raizes, tam Allāhs atvieglos kādas no**

Augšāmcelšanās Dienas raizēm; kurš apslēpjot pasargā muslimu, to Allāhs apslēpjot pasargās Augšāmcelšanās Dienā.” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

233- وعن ابن عمر رضي الله عنهما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ ، لَا يَظْلِمُهُ ، وَلَا يُسْلِمُهُ ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » متفقٌ عليه .

37-237. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Palīdzi savam brālim, vai viņš būtu pāridarītājs, vai viņam nodarīts pāri.**” Kāds vīrs sacīja: „Ak, Allāha Sūtni, es palīdzēšu viņam, ja viņam tiek darīts pāri, bet, saki man, kā viņam palīdzēt, ja viņš ir pāridarītājs?” Viņš teica: „**Apstādini viņu vai atturi no netaisnības: patiesi, tā ir palīdzēšana viņam.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

237- وعن أنس رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « انصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا » فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْصُرُهُ إِذَا كَانَ مَظْلُومًا أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ ظَالِمًا كَيْفَ أَنْصُرُهُ ؟ قال : « تَحْجُزْهُ أَوْ تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ فَإِنَّ ذَلِكَ نَصْرُهُ » رواه البخاري .

38-238. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Muslimam ir pieci pienākumi pret muslimu: atbildēt sveicienam, apmeklēt slimo, pavadīt bērnu nestuves, pieņemt ielūgumu un novēlēt labu šķaudītājam.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims).

238- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ : رَدُّ السَّلَامِ ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ ، وَتَشْمِيتُ الْغَاطِسِ » متفقٌ عليه .

39-241. Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju, kā Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Visa mana kopiena ir attaisnota, izņemot atklāti grēkojošos. Atklāta grēkošana ir, kad cilvēks naktī ko sastrādā, tad pienāk rīts, un Allāhs ir šo viņa darbu apslēpis, bet viņš saka: «Ak, tu un tu, es pagājušo nakti izdarīju to un to.» Naktī viņa Kungs bija viņu apslēpis, bet pienāca rīts un viņš noņēma Allāha apsegu.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

241- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول : « كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ : يَا فَلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا ، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ » متفقٌ عليه .

40-249. Tiek vēstīts, ka Umm Kulsūma bint Abū Muaita, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teikusi: „Es dzirdēju Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Nav melis tas, kurš, samierinādams ļaudis, pavairo labo vai saka ko labu.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

Muslima atstāstā pievienots, ka Umm Kulsūma, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teikusi: „Un es netiku dzirdējusi, ka viņš pieļautu kaut ko no tā, ko cilvēki saka (nepatiesi), izņemot trīs (gadījumus),” ar to domājot karu, ļaužu samierināšanu, vīra teikto savai sievai un sievas teikto savam vīram.

249- وعن أمِّ كُثُومِ بنتِ عُقْبَةَ بنِ أَبِي مُعَيْطٍ رضي الله عنها قالت : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « لَيْسَ الْكُذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا ، أَوْ يَقُولُ خَيْرًا » متفق عليه .

وفي رواية مسلمٍ زيادة ، قالت : وَلَمْ أَسْمَعْهُ يُرَخِّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُهُ النَّاسُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ ، تَعْنِي : الْحَرْبَ ، وَالْإِصْلَاحَ بَيْنَ النَّاسِ ، وَحَدِيثَ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ ، وَحَدِيثَ الْمَرْأَةِ زَوْجَهُ .

41-252. Tiek vēstīts, ka Hārīsa ibn Vahbs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Vai man nepavēstīt jums par Paradīzes dārzu ļaudīm? Ikviens vājais un apspiestais; ja tas zvērēdams vērsas pie Allāha, Viņš to īsteno. Vai man nepavēstīt jums par Uguns ļaudīm? Ikviens rupjais, skopais, augstprātīgais.’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

252- عن حَارِثَةَ بنِ وَهَبٍ رضي الله عنه قال : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرِهِ ، أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ ؟ كُلُّ غَنَلٍ جَوَّازٍ مُسْتَكْبِرٍ » . متفق عليه .

42-262. Pēc Sahla ibn Saada, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Es un bāreņa aizbildnis Dārzā būsīm šādi,**” un viņš parādīja zīmi ar rādītājpirkstu un vidējo pirkstu, atplešot tos vienu no otra. (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

262- وعن سهل بن سعد رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا» وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى ، وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا » . رواه البخاري .

43-264. Tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nabadzīgais nav tas, kurš apstaigā ļaudis, saņemdamis pāris kumosu vai vienu divas dateles, bet gan tas, kam nav neviena pārtikušā, kurš viņu apgādātu, bet citi to nenojauš un tāpēc nedod viņam žēlastības dāvanas, taču viņš nevērsas pie ļaudīm un nelūdz.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

264- وعنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ تَرُدُّهُ اللَّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ ، وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ ، وَلَكِنَّ الْمِسْكِينِ الَّذِي لَا يَجِدُ غَنَى يُغْنِيهِ ، وَلَا يُفْطَنُ بِهِ فَيُتَصَدَّقَ عَلَيْهِ ، وَلَا يَقُومُ فَيَسْأَلُ النَّاسَ » .

44-265. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš rūpējas par atraitni un trūcīgo, ir kā cīnītājs Allāha ceļā.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

265- وعن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمَسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » متفقٌ عليه .

45-266. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Slikts ēdiens ir tas kāzu mielasts, uz kuru ielūdz bagātos, bet neuzaicina nabagos.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

266- وعن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ ، يُمْنَعُهَا مَنْ يَأْتِيهَا ، وَيُدْعَى إِلَيْهَا مَنْ يَأْبَاهَا ، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ » رواه مسلم .

46-271. Tiek vēstīts, ka Musabs ibn Saads ibn Abū Vakāss, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, teicis: „Saads redzēja, ka viņam ir lielāka pārticība nekā citiem, tādēļ Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teica: ‘**Kā gan cita dēļ jums tiek palīdzēts un dota iztika, ja ne vājāko starp jums dēļ?**’” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

271- وعن مُصْعَبِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : رَأَى سَعْدًا أَنَّ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضِعْفَائِكُمْ » رواه البخاري .

47-275. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ticīgais lai nenīst ticīgo (sievieti): ja viņam netik kāda no viņas rakstura iezīmēm, viņu iepriecēs cita.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

275- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ » أَوْ قَالَ : « غَيْرُهُ » رواه مسلم .

48-278. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Pilnīgākais no ticīgajiem ticībā ir tas, kam ir vislabākais raksturs, un vislabākie no jums ir tie, kuri ir vislabākie pret savām sievietēm.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

278- وعن أبي هريرة رضي الله عنه ، قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا ، وَخِيَارَكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ » رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ صحيحٌ .

49-280. Pēc Abdullāha ibn Amra ibn Āsa, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Šī pasaule ir baudījums, un labākais no tās baudījuma ir dievbijīga sieva.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

280- وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : «الدُّنْيَا مَتَاعٌ ، وَخَيْرُ مَتَاعِهَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ » رواه مسلم .

50-281. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja vīrs aicina savu sievu uz gultu, bet viņa neatnāk pie viņa un viņš pavada nakti, dusmojoties uz viņu, eņģeļi turpina šo sievieti nolādēt, līdz pienāk rīts.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

281- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعَنَتَهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ » متفقٌ عليه .

51-286. Pēc Umm Salamas, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ikkatra sievietē, kas nomirst, viņas vīram esot ar viņu apmierinātam, ieiet Paradīzes dārzos.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

286- وعن أم سلمة رضي الله عنها قالت : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَرَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ » رواه الترمذي وقال حديث حسن .

52-287. Pēc Muāza ibn Džabala, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ikreiz, kad sieva dara pāri savam vīram šai pasaulē, viņa sieva no Paradīzes dārzu jaunavām saka: ‘Nemoki viņu, lai Allāhs tevi pārmāca! Viņš taču pie tevis ir tikai viesis, kurš jau drīz tevi atstās, lai dotos pie mums!’**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

287- وعن معاذ بن جبل رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « لا تُؤْذِي امْرَأَةً رَوْجَهَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا قَالَتْ رَوْجَتُهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ لا تُؤْذِيهِ قَاتِلُكَ اللهُ ، فَإِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيلٌ يُؤْشِكُ أَنْ يُفَارِقَكَ إِلَيْنَا » رواه الترمذي وقال حديث حسن .

53-288. Pēc Usāmas ibn Zeida, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Es neatstāju aiz sevis nevienu vīriešiem postošaku pārbaudījumu par sievietēm.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

288- وعن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « ما تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً هِيَ أَضْرُّ عَلَى الرَّجَالِ : مِنَ النِّسَاءِ » متفقٌ عليه .

54-292. Pēc Saada ibn Abū Vakkāsa, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis viņam: „**Patiesi, par it visu, ko tu tērē Allāha dēļ, tu saņemsi atalgojumu: pat par to, ko liec savas sievas mutē.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

292- وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه في حديثه الطويل الذي قدّمناه في أوّل الكتاب في باب التّبيّة أنّ رسول الله صلّى الله عليه وسلّم قال له : « **وَإِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجَهَ اللَّهُ إِلَّا أُجِرْتَ بِهَا حَتَّى مَا تَجْعَلُ فِي فِي امْرَأَتِكَ** » متفقٌ عليه .

55-303. Pēc Ibn Umara un Āišas, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Džibrils nemitējās sniegt man norādījumus par kaimiņu, līdz es jau nodomāju, ka viņš to iekļaus starp mantiniekiem.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

303- وعن ابن عمر وعائشة رضي الله عنهما قالا : قال رسول الله صلّى الله عليه وسلّم: « **مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُنِي** » متفقٌ عليه .

56-306. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ak, muslimas, neviena kaimiņiene lai nenoniecina (neko, lai izdarītu labu) savai kaimiņienei, kaut vai tas būtu aitas nags.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

306- وعنه قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وسلّم : « **يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَخْفِرْنَ جَارَةً لِحَارَتِهَا وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ** » متفقٌ عليه .

57-308. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš tic Allāham un pēdējai Dienai, lai nedara pāri savam kaimiņam; un kurš tic Allāham un pēdējai Dienai, lai labi uzņem savu viesi; un kurš tic Allāham un pēdējai Dienai, lai saka labu vai klusē.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

308- وعنه أن رسول الله صلّى الله عليه وسلّم قال : « **مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْفَلْ خَيْرًا أَوْ لَيْسَ كُنْتُ** » متفقٌ عليه .

58-319. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš vēlas, ka viņa iztika tiek palielināta un dzīves gājums pagarināts, lai uztur saiknes ar saviem radiem.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

319- وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلّى الله عليه وسلّم قال : « **مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ** » متفقٌ عليه .

59-322. Pēc Abdullāha ibn Amra ibn Āsa, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ne tas ir (radu saišu)**

uzturētājs, kurš atbild ar to pašu, bet gan tas, kurš uztur savas radu saiknes, kad tās tiek sarautas.” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

322- وعن عبد الرحمن بن عمر بن عاص رضي الله عنه, عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قَطَعَتْ رَحْمُهُ وَصَلَّهَا» رواه البخاري .

60-343. Tiek vēstīts, ka Māliks ibn Rabā Sāidī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Mums sēžot kopā ar Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, pie viņa ieradās vīrs no Banū Salama cilts un teica: ‘Ak, Allāha Sūtni, vai atliek kāds veids, kā izrādīt goddevību saviem vecākiem pēc viņu nāves?’ Viņš teica: ‘**Jā: lūgšana par viņiem, lūgšana, lai Allāhs viņiem piedod, viņu doto solījumu izpilde, to radu saišu uzturēšana, kuras pastāv tikai caur viņiem, un cieņas izrādīšana viņu draugiem.**’” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds)

343- وعن أبي أُسَيْدٍ بضم الهمزة وفتح السين مالِكِ بْنِ رَبِيعَةَ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه قال: بَيْنَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ بَقِيَ مِنْ بَرِّ أَبِيٍّ شَيْءٌ أَبْرَهُمَا بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا؟ فَقَالَ: «نَعَمْ، الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا، وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا، وَإِنْفَاذُ عَهْدِهِمَا، وَصِلَةُ الرَّحِمِ الَّتِي لَا تُوصَلُ إِلَّا بِهِمَا، وَإِكْرَامُ صَدِيقَيْهِمَا» رواه أبو داود .

61-349. Tiek vēstīts, ka Ukba ibn Amrs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Pirms lūgšanas Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, mēdza uzsist mums uz pleca un teikt: ‘**Izlīdzinieties (rindās) un lai nav starp jums atšķirību, jo tad arī jūsu sirdis nebūs saskaņā. Lai stājas tuvāk man tie, kas briedumā un saprātīgi, tad tie, kas tuvu viņiem, tad tie, kas tuvu viņiem.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

349- وعن عقبة بن عامر رضي الله عنه قال: كان رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسُحُ مَنَاكِبَنَا فِي الصَّلَاةِ وَيَقُولُ: «اسْتَوْوُوا وَلَا تَخْتَلِفُوا، فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ، لِيَلِينِي مِنْكُمْ أَوْلُوا الْأَحْلَامَ وَالتُّهَى، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ» رواه مسلم .

62-355. Amrs ibn Šueibs pēc sava tēva vārdiem stāstīja, ka viņa vectēvs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: ‘**Pie mums nav pieskaitāms tas, kurš nav žēlsirdīgs pret jaunākajiem starp mums un neizrāda cieņu vecākajiem.**’” (Hadīsu atstāstījuši Abū Dāvūds un Tirmizī ar labu isnādu)

355- وعن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده رضي الله عنهم قال: قال رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيَعْرِفْ شَرَفَ كَبِيرِنَا» حديثٌ صحيحٌ رواه أبو داود والترمذي، وقال الترمذي: حديثٌ حسنٌ صحيح .

63-361. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Reiz, kad kāds vīrs devās apmeklēt savu brāli citā ciemā, Visaugstais Allāhs lika eņģelim sagaidīt viņu uz ceļa. Kad viņš pie tā pienāca, tas jautāja: ‘Kurp tu dodies?’ Viņš atbildēja: ‘Pie sava brāļa šajā ciemā.’ Eņģelis**

jautāja: ‘Vai tu esi viņam izdarījis kādu pakalpojumu, kura dēļ ceri gūt labumu?’ Viņš teica: ‘Nē, es tikai mīlu viņu Visaugstā Allāha dēļ.’ ‘Bet es esmu Allāha sūtnis tev: Allāhs ir iemīlējis tevi tāpat, kā tu viņu iemīlēji Allāha dēļ.’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

361- وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَنْ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى ، فَأَرْصَدَ اللهُ تَعَالَى عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا ، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ : أَيْنَ تُرِيدُ ؟ قَالَ : أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ . قَالَ : هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُبُّهَا عَلَيْهِ ؟ قَالَ : لَا ، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللهِ تَعَالَى ، قَالَ : فَإِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللهُ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ فِيهِ » رواه مسلم .

64-362. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**To, kurš apmeklē slimnieku vai apciemo savu brāli Allāha dēļ, uzrunā saucējs: ‘Lai tev labi klājas un lai svētīts tavs gājums, un lai tu iemanto mitekli Paradīzes dārzos!’**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

362- و عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ فِي اللهِ ، نَادَاهُ مُنَادٍ : بِأَنْ طِبْتَ ، وَطَابَ مُمْشَاكَ ، وَتَبَوَّأْتَ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا » رواه الترمذي وقال: حديثٌ حسنٌ . وفي بعض النسخ غريبٌ .

65-364. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Sievieti apprec četru dēļ: viņas mantas, viņas izcelsmes, viņas daiļuma un viņas reliģijas dēļ. Tādēļ ņem dievbijīgo, citādi būsi zaudētājs!**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

364- وعن أبي هريرة رضي الله عنه ، عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « تُنكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ : لِمَالِهَا ، وَلِحَسَبِهَا ، وَلِجَمَالِهَا ، وَلِدِينِهَا ، فَاطْفُرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ » متفقٌ عليه .

66-367. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Cilvēka reliģija ir tāda, kā viņa tuvākam draugam, tāpēc raugieties, ko ņemat par savu draugu.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

367- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ » .

67-369. Tiek vēstīts, ka Anass, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Kāds beduīns jautāja Allāha Sūtnim, lai viņam Allāha svētība un miers: ‘Kad būs Stunda?’ Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, atjautāja: ‘**Ko tu esi tai sagatavojis?**’ ‘Es neesmu tai sagatavojis nedz daudzus gavēņus, nedz lūgšanas, nedz labdarību, bet es mīlu Allāhu un Viņa Sūtni.’ ‘**Tu būsi ar tiem, kurus mīli.**’” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

369- وعن أنس رضي الله عنه أن أعرابياً قال لرسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَتَى السَّاعَةُ ؟ قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا أَعَدَدْتُ لَهَا ؟ » قال : حُبُّ اللهِ وَرَسُولِهِ قال : « أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ » . متفق عليه ، وهذا لفظ مسلم .

68-378. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Zvēru pie Tā, kura rokā ir mana dvēsele: jūs neieiesiet Paradīzes dārzos, iekams līdz nebūsiet noticejuši (pa īstam), bet jūs nenoticēsiet (pa īstam), līdz nesāksiet mīlēt viens otru. Vai man nenorādīt jums lietu, ko darīdami jūs viens otru iemīlēsiet? Izplatiet sveicienus savā starpā.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

378- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا ، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا ، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ » رواه مسلم .

69-382. No Muāza ibn Džabala tiek nodots, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Visaugstais Allāhs sacīja: ‘Mana mīlestība pienākas tiem, kas mīl viens otru Manis dēļ, satiekas Manis dēļ, apmeklē viens otru Manis dēļ un ir nesavtīgi Manis dēļ.**’” (Hadīsu atstāstīja Māliks ar drošu isnādu)

382- وعن مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله قال عنه قال : إِبْنِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « قَالَ اللهُ تَعَالَى وَحَبَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ ، وَالْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ » حديث صحيح رواه مالك في الموطأ بإسناده الصحيح .

70-386. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Patiesi, Visaugstais Allāhs saka: ‘Es pieteikšu karu tam, kas ir naidīgs pret Manu draugu. No tā, caur ko Mans kalps Man tuvojas, vislabāk Man patīk tas, ko esmu viņam uzlicis par pienākumu; un Mans kalps nemitas tuvoties Man caur papildu pielūgsmi, līdz Es viņu mīlu. Un tad, kad Es viņu mīlu, tad Es esmu viņa dzirde, ar ko viņš klausās, viņa redze, ar ko viņš skatās, viņa roka, ar ko viņš tver, un viņa kāja, ar ko viņš staigā. Ja viņš Man lūgs, es viņam došu, un ja viņš meklēs pie Manis aizsardzību, Es viņu aizstāvēšu.**’” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

386- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ اللهُ تَعَالَى قَالَ : مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا ، فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ ، كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا ، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيذَنَّهُ » رواه البخاري .

71-401. Tiek vēstīts, ka Anass, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Reiz Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, uzrunāja mūs ar runu, kurai līdzīgas es nebiju dzirdējis, un viņš teica: **‘Ja jūs zinātu to, ko zinu es, tad smietos maz, bet raudātu daudz.’** Un līdzgaitnieki aizsedza sejas un raudāja, nepavērdami mutes.” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

401- وعن أنس ، رضي الله عنه ، قال : حَظَبْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، حُطْبَةً مَا سَمِعْتُ مِثْلَهَا قَطُّ ، فقال : « لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا » فَعَطَى أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجُوهَهُمْ ، وَلَهُمْ خَنِينٌ . متفقٌ عليه .

72-407. Pēc Nadla ibn Ubaida Aslamī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Augšāmcelšanās Dienā kalps neizkustēsies no vietas, līdz nebūs iztaujāts par savu dzīvi - kā viņš to pavadījis, par savām zināšanām - kā viņš tās lietojis, par savu mantu - kā viņš to ieguvis un kam tērējis, un par savu ķermeni - kā viņš to izmantojis.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

407- وعن أبي بَرزَةَ بَرَاءِ ثُمَّ زَايٍ نَضَلَةَ بْنِ عُبَيْدِ الْأَسْلَمِيِّ ، رضي الله عنه ، قال : قال رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٌ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمُرِهِ فِيْمَ أَفْتَاهُ ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيْمَ فَعَلَ فِيهِ ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ ، وَفِيْمَ أَنْفَقَهُ ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيْمَ أَبْلَاهُ » رواه الترمذي وقال : حديث حسن صحيح .

73-419. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kad Allāhs radīja visu esošo, Viņš ierakstīja Grāmatā, kura atrodas pie Viņa virs Troņa: ‘Patiesi, Mana žēlastība pārspēj Manas dusmas.’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

419- وعن أبي هريرة ، رضي الله عنه ، قال : قال رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لما خَلَقَ اللهُ الخَلْقَ ، كَتَبَ فِي كِتَابٍ ، فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ العَرْشِ : إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي » .

74-433. Tiek vēstīts, ka Ibn Umars, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Augšāmcelšanās Dienā ticīgais tiks tuvināts savam Kungam, kurš ņems viņu Savā aizsardzībā. Un Viņš tiks tam apstiprināt savus grēkus un prasīs: ‘Vai atzīsti tādu un tādu grēku? Vai atzīsti tādu un tādu grēku?’** Tas atbildēs: **«Mans Kungs, es atzīstu.»** Tad Viņš teiks: **«Es aizsedzu tavus grēkus zemes dzīvē un Es piedodu tev tos šodien.»** Tad viņam iedos viņa labo darbu sarakstu.” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

433- وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال : سمعتُ رسولَ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول : « يُدْنِي المَؤْمِنُ يَوْمَ القِيَامَةِ مِنْ رَبِّهِ حَتَّى يَضَعَ كَنَفَهُ عَلَيْهِ ، فيَقْرَرُهُ بِدُنُوبِهِ ، فيقولُ : أتعرفُ ذنبَ كذا؟ أتعرفُ ذنبَ كذا؟ فيقولُ : رَبِّ أَعْرِفُ ، قال : فَإِنِّي قد سترتها عليك في الدنيا، وَأنا أَغْفِرُها لَكَ اليومَ ، فيعطى صحيفةَ حسناته » متفقٌ عليه .

75-441. Pēc Džābira ibn Abdullāha, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka viņš dzirdējis, kā trīs dienas pirms nāves Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Nevienam no jums nevajadzētu mirt citādi, kā vien sagaidot no Visvarenā un Dižā Allāha tikai labu.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

441- وعن جابر بن عبد الله ، رضي الله عنهما ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَبْلَ مَوْتِهِ بِثَلَاثَةِ أَيَّامٍ يَقُولُ : « لا يموتن أحدكم إلا وهو يُحْسِنُ الظَّنَّ بالله عزَّ وجلَّ » رواه مسلم .

76-444. Pēc Abū Saīda Hudrī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kad bēru nestuves ir sakārtotas un vīri tās ceļ plecos, mirušais, ja tas bijis taisns, saka: ‘Uz priekšu, uz priekšu, nesiet mani!’ Bet ja ne, tad viņš saka: ‘Ak, bēdas! Kurp jūs mani nesat?’ un viņa balsi dzird visi, izņemot cilvēku, un, ja tas to sadzirdētu, tad zaudētu samaņu.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

444- وعن أبي سعيد الخدري ، رضي الله عنه ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « إِذَا وُضِعَتِ الْجَنَازَةُ وَاحْتَمَلَهَا النَّاسُ أَوْ الرَّجَالُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ ، فَإِنْ كَانَتْ صَالِحَةً قَالَتْ : قَدُمُونِي قَدُمُونِي ، وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ صَالِحَةٍ ، قَالَتْ : يَا وَيْلَهَا ، أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِهَا ؟ يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الْإِنْسَانَ ، وَلَوْ سَمِعَهُ لَصَعِقَ » رواه البخاري .

77-457. Pēc Amra ibn Aufa teiktā tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Zvēru pie Allāha, ne jau nabadzības dēļ es bīstos par jums. Es bīstos, ka jūsu priekšā tiks izklāti visi šīs pasaules labumi, kā noticis ar tiem, kas bija pirms jums, un jūs kļūsiet par sāncenšiem to dēļ, kā kļuva par sāncenšiem tie, kas bija pirms jums. Un tas jūs pazudinās, tāpat kā pazudināja viņus.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

457- عن عمرو بن عوفٍ الأنصاري . رضي الله عنه ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « أَبْشِرُوا وَأَمَلُوا ما يَسْرُوكُمْ ، فوالله ما الفقر أَخشى عَلَيْكُمْ . وَلَكِنِّي أَخشى أَنْ تُبْسَطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ كما بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ، فَتَنَافَسُوهَا كما تَنَافَسُوهَا . فَتَهْلِكُكُمْ كما أَهْلَكْتَهُمْ » متفقٌ عليه .

78-460. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, izsaucās: „**Ak, Allāh, nav dzīves, kā vien dzīve Pēcpasaulē!**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

460- وعن أنسٍ رضي الله عنه . أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « اللَّهُمَّ لا عَيْشَ إِلاَّ عَيْشُ الآخِرَةِ » متفقٌ عليه .

79-470. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Šī pasaule ir ticīgā cietums un noliedzēja (kafera) Paradīze.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

470- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « **الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ** » رواه مسلم .

80-471. Tiek vēstīts, ka Ibn Umars, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, sacījis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, saņēma mani aiz pleciem un teica: **‘Esi šai pasaulē kā svešinieks vai ceļotājs.’**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

471- وعن ابن عمر ، رضي الله عنهما ، قال : أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي ، فَقَالَ : « **كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ ، أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ** » رواه البخاري .

81-472. Tiek vēstīts, ka Sahls ibn Saads, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Pie Pravieša, lai viņam Allāha svētība un miers, atnāca kāds vīrs un jautāja: ‘Ak, Allāha Sūtni, norādi man darbu, kuru izdarot mani mīlēs gan Allāhs, gan ļaudis.’ Viņš atbildēja: **‘Atsakies no šīs pasaules, un tevi mīlēs Allāhs; atsakies no tā, kas pieder cilvēkiem, un tevi mīlēs cilvēki.’**” (Hadīsu atstāstīja Ibn Mādža ar labu isnādu)

472- وعن أبي العباس سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ ، رضي الله عنه ، قال : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ ، وَأَحَبَّنِي النَّاسُ ، فَقَالَ : « **ازْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ** » حديثٌ حسنٌ رواه ابن ماجه وغيره بأسانيد حسنة .

82-487. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nabagie ieies Dārzā piecsimt gadus agrāk nekā bagātie.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

487- وعن أبي هريرة رضي الله عنه ، قال : قال رسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « **يَدْخُلُ الْفُقَرَاءُ الْجَنَّةَ قَبْلَ الْأَغْنِيَاءِ بِخَمْسِمِائَةِ عَامٍ** » رواه الترمذي وقال : حديث صحيح .

83-527. Pēc Hakīma ibn Hizāma, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Augšējā roka ir labāka par apakšējo. Sāc ar tiem, kurus tev jāapgādā; labākā žēlastības dāvana ir no tā, kas paliek pāri. Kurš tiecas neprasīt, tam Allāhs dos tādu iespēju, un kam ir gana, tam Allāhs dos pietiekami.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

527- وعن حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « **الْيَدُ الْغُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّغْلَى ، وَابْتَدَأْ بِمَنْ تَعُولُ ، وَخَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنَى ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعْفُ لَهُ اللَّهُ ، وَمَنْ يَسْتَعْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ** » متفقٌ عليه . وهذا لفظ البخاري ، ولفظ مسلم أخصر .

84-534. Pēc Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja tas, kuru piemeklē trūkums, vērsās pie cilvēkiem, viņam no trūkuma neizklūt; bet tam, kurš vērsīsies pie Allāha, Viņš agri vai vēlū dos iztiku.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

534- وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ فَأَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ لَمْ تُسَدَّ فَاقَتُهُ ، وَمَنْ أَنْزَلَهَا بِاللَّهِ ، فَيُوشِكُ اللَّهُ لَهُ بِرِزْقٍ عَاجِلٍ أَوْ آجِلٍ » رواه أبو داود ، والترمذي وقال : حديث حسن .

85-535. Tiek vēstīts, ka Saubāns, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, jautāja: **‘Kurš man apsolīs, ka viņš neko nelūgs cilvēkiem, lai es galvotu, ka viņš būs Paradīzes dārzos?’** Tad es teicu: ‘Es!’” (Hadīsu ar drošu isnādu atstāstīja Abū Dāvūds)

535- وَعَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ تَكْفَّلَ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا ، وَأَتَكْفَّلُ لَهُ بِالْجَنَّةِ ؟ » فَقُلْتُ : أَنَا ، فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا ، رواه أبو داود بإسنادٍ صحيح .

86-543. Pēc Mikdāma ibn Maadīkarba, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Neviens nekad nav ēdis labāku ēdienu par to, ko nopelnījis paša rokām; patiesi, Allāha praviētis Dāvūds, lai viņam Allāha svētība un miers, ēda to, ko nopelnīja paša rokām.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

543- وعن المقدم بن معد يكرب رضي الله عنه ، عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ » رواه البخاري .

87-549. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Visaugstais Allāhs sacīja: ‘Tērē, ak, Ādama dēls, lai arī priekš tevis tiktu tērēts.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

549- وعنه عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « قال الله تعالى : أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ يُنْفَقَ عَلَيْكَ » متفقٌ عليه .

88-556. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Labdarība nemazina mantu; ja kalps piedod, Allāhs vairo viņa godu, bet kurš ir pazemīgs Allāha dēļ, to Visvarenais un Dižais Allāhs paaugstinās.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

556- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا ، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ عِزًّا وَجَلًّا » رواه مسلم .

89-577. Tiek vēstīts, ka Ibn Masūds, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, uzzīmēja taisnstūri, vidū uzvilka līniju, kura izgāja ārpus tā, un vairākas mazas līnijas, kuras no sāniem sniedzās līdz vidējai līnijai. Tad viņš teica: **‘Šis ir cilvēks; apkārt ir viņam noliktais laiks, ārpusē izejošā līnija ir viņa cerības, bet mazās**

svītriņas - likstas: ja šī paies garām, tad tā viņu satvers, un ja šī paies garām, tad viņu satvers tā.” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

577- وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال : خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا مُرْبَعًا ، وَخَطَّ خَطًّا فِي الْوَسْطِ خَارِجًا مِنْهُ ، وَخَطَّ خُطَطًا صِغَارًا إِلَى هَذَا الَّذِي فِي الْوَسْطِ مِنْ جَانِبِهِ الَّذِي فِي الْوَسْطِ ، فَقَالَ : « هَذَا الْإِنْسَانُ ، وَهَذَا أَجْلُهُ مُحِيطًا بِهِ أَوْ قَدْ أَحَاطَ بِهِ وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمَلُهُ وَهَذِهِ الْخُطَطُ الصِّغَارُ الْأَعْرَاضُ ، فَإِنْ أَخْطَأَهُ هَذَا ، نَهَشَهُ هَذَا ، وَإِنْ أَخْطَأَهُ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا » رواه البخاري .

90-579. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Biežāk atcerieties par visu prieku pārtraucēju,**” ar to domājot nāvi. (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

579- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَكْثَرُ مَا ذَكَرَ هَازِمُ اللَّذَاتِ » يَعْنِي الْمَوْتَ ، رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ .

91-585. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Lai neviens no jums nevēlas nāvi: kurš dara labu, varbūt izdarīs vairāk, bet kurš dara sliktu, varbūt nožēlos.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

585- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « لَا يَتَمَنَّ أَنْ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ إِذَا مُحْسِنًا ، فَلَعَلَّهُ يَزِدَادُ ، وَإِذَا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ يَسْتَعْتَبُ » متفقٌ عليه، وهذا لفظ البخاري ..

92-588. Tiek vēstīts, ka Nuamāns ibn Bašīrs, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Patiesi, atļautais ir skaidrs un aizliegtais skaidrs, bet starp tiem ir šaubīgais, kuru daudzi cilvēki nezina. Kurš izvairās no šaubīgā, pasargā savu reliģiju un godu, bet kurš ielaižas šaubīgajā, ielaižas aizliegtajā, līdzīgi ganam, kurš gana apkārt aizsargājamam īpašumam un teju, teju ieklīdis tajā. Patiesi, ik valdniekam ir aizsargājams īpašums, un, patiesi, Allāha aizsargājamais īpašums ir Viņa aizliegtais. Patiesi, ķermenī ir miesas gabaliņš: ja tas ir vesels, tad viss ķermenis ir vesels, bet, ja tas samaitāts, tad samaitāts ir viss ķermenis; patiesi, tā ir sirds.’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

588- وعن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : «إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ ، اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ ، وَقَعَ فِي الْحَرَامِ ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى ، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمَهُ ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ : أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ » متفقٌ عليه . وَرَوَاهُ مِنْ طَرِيقٍ بِأَلْفَاظٍ مُتَقَارِبَةٍ .

93-590. Pēc Navvāsa ibn Simāna, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Dievbijība ir labs raksturs, bet grēks ir tas, kas tev nedod mieru un tu negribi, lai ļaudis to uzzinātu.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

590- وعن النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « **الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ** » رواه مسلم .

94-593. Tiek vēstīts, ka Hasans ibn Alī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es iegauvēju no Allāha Sūtņa, lai viņam Allāha svētība un miers: **‘Atstāj to, kas tevī vieš šaubas, par labu tam, kas tev neliek šaubīties.’**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

593- وعن الحسن بن علي رضي الله عنهما ، قال : **حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « دَعَّ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ »** رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح .

95-597. Tiek vēstīts, ka Saads ibn Abū Vakkāss, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Allāha Sūtņi, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Patiesi, Allāhs mīl to kalpu, kurš ir dievbijīgs un pašpietiekams (nelūdz no cilvēkiem).’**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

597- وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه ، قال : **سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْعَنِيَّ »** رواه مسلم .

96-614. Tiek vēstīts, ka Hārīsa ibn Vahbs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Allāha Sūtņi, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Vai man nepavēstīt jums par Uguns ļaudīm? Ikvienš rupjais, alkātīgais un augstprātīgais.’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

614- وعن حارثة بن وهب رضي الله عنه قال : **سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ ؟ : كُلُّ عُنُقٍ جَوَّازٍ مُسْتَكْبِرٍ** » متفقٌ عليه .

97-618. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtņis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Visvarenais un Dižais Allāhs sacīja: ‘Diženums ir Mans ietērps, bet lepnums - Mans apmetnis: kurš sacentīsies ar Mani vienā no tiem, to Es sodīšu.’**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

618- و عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : **« قال الله عزَّ وجلَّ : العُرُّ إِزَارِي ، والكِبْرِيَاءُ رِدَائِي ، فَمَنْ يُنَازِعُنِي فِي وَاحِدٍ مِنْهُمَا فَقَدْ عَدَّبْتَهُ »** رواه مسلم .

98-626. Pēc Abū Dardā, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Augšāmcelšanās Dienā ticīgā svaros nekam nebūs**

lielāks svars kā labam raksturam. Patiesi, Allāhs nīst nepiedienīgo un rupjo.” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

626- وعن أبي الدرداء رضي الله عنه : أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « ما من شيءٍ أُنْقِلُ في ميزانِ المؤمنِ يومَ القيامةِ من حُسنِ الخُلُقِ . وإنَّ اللهَ يُبغِضُ الفَاحِشَ البَدِيَّ » رواه الترمذي وقال : حديث حسن صحيح .

99-630. Pēc Abū Umāma Bāhilī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Es galvoju namu Dārza pievārtē tam, kurš atstāj strīdēšanos pat tad, ja viņam ir taisnība; un namu Dārza vidū tam, kurš nemelo pat joka pēc; un namu Dārza augstākā vietā tam, kuram ir labs raksturs.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds ar drošu isnādu)

630- وعن أبي أمامة الباهلي رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أنا زعيمٌ بييتٍ في رِضِ الجنةِ لِمَنْ تَرَكَ المِرَاءَ . وإنْ كَانَ مُحِقًّا ، وَبييتٍ في وَسَطِ الجنةِ لِمَنْ تَرَكَ الكَذِبَ ، وإنْ كَانَ مازِحًا ، وَبييتٍ في أعلى الجنةِ لِمَنْ حَسَنَ خُلُقُهُ » حديث صحيح ، رواه أبو داود بإسناد صحيح .

100-632. Tiek vēstīts, ka Ibn Abbās, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja Ašadžam Abdulkaisam: ‘**Patiesi, tev piemīt divas īpašības, kuras mīl Allāhs: lēnprātība un pacietība.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

632- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَشَجِّ عَبْدِ الْقَيْسِ: « إِنَّ فِيكَ خَصَلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللهُ : الحِلْمُ وَالْأَنَاةُ » رواه مُسلم .

101-633. Tiek vēstīts, ka Āiša, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teikusi: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teica: ‘**Patiesi, Allāhs ir labestīgs, un Viņš mīl labestību it visās lietās.**’” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

633- وعن عائشة رضي الله عنها قالت : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ اللهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفِيقَ فِي الأَمْرِ كُلِّهِ » متفقٌ عليه .

102-635. Pēc Āišas, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Labestība izdaiļo ikkatru lietu, kurā tā ir; un, ja kaut kam tiek atņemta labestība, tas nonāk negodā.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

635- و عن عائشة رضي الله عنها أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « إِنَّ الرَّفِيقُ لا يَكُونُ في شيءٍ إلاَّ زَانَهُ ، ولا يُنزعُ مِنْ شيءٍ إلاَّ شَانَهُ » رواه مسلم .

103-637. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Atviegliniet, nevis apgrūtiniet; iepriecējiet, nevis atbaidiet.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

637- وعن أنس رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا . وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا » متفقٌ عليه .

104-642. Pēc Abū Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Vai man nepavēstīt jums par to, kurš Ugunij ir aizliegts un kuram aizliegta Uguns? Tā ir aizliegta ikvienam vienkāršajam, laipnajam, atsaucīgajam un pieejamajam.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

642- وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِمَنْ يَحْرُمُ عَلَى النَّارِ أَوْ بِمَنْ تَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ ؟ تَحْرُمُ عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هَيِّنٍ لِّئِنْ سَهِّلَ » . رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ .

105-647. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ne tas ir stiprs, kurš daudzus uzveic: stiprs ir tas, kurš valda pār sevi dusmās.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

647- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ » متفقٌ عليه .

106-675. Tiek vēstīts, ka Abū Zarrs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, man teica: ‘**Ak, Abū Zarr, patiesi, es redzu, ka tu esi vājš, un patiesi, es vēlu tev to pašu, ko sev. Nekad neuzņemies būt pavēlnieks (kaut) diviem, un nekad nekļūsti par bāreņa mantas pārvaldītāju.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

675- وعن أبي ذر رضي الله عنه قال : قال لي رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « يَا أَبَا ذَرٍّ أَرَأَيْتَ ضَعِيفًا ، وَإِنِّي أَحَبُّ لَكَ مَا أَحَبُّ لِنَفْسِي ، لَا تَأْمُرَنَّ عَلَى اثْنَيْنِ وَلَا تَوْلِيَنَّ مَالَ يَتِيمٍ » رواه مسلم .

107-677. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Patiesi, jūs tieksieties pēc varas, bet Augšāmcelšanās Dienā jūs to nožēlosiet.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

677- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « إِنَّكُمْ سَتَحْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ ، وَسَتَكُونُ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ » رواه البخاري .

108-679. Pēc Āišas, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja Allāhs vēl valdniekam labu, Viņš dod tam patiesīgu padomnieku: ja viņš aizmirst, tas atgādina, un ja viņš atceras, tas viņam palīdz. Bet ja ne, tad Viņš dod tam sliktu padomnieku: ja viņš aizmirst, tas neatgādina, un ja viņš atceras, tas nepalīdz viņam.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds ar labu isnādu)

679- وعن عائشة رضي الله عنها قالت : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِذَا أَرَادَ اللهُ بِالْأَمِيرِ خَيْرًا ، جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صَدِيقٍ ، إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ ، وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ ، وَإِذَا أَرَادَ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ سُوءٍ ، إِنْ نَسِيَ لَمْ يُدْكَرْهُ ، وَإِنْ ذَكَرَ لَمْ يُعْنَهُ.» . رواه أبو داود بإسناد جيد على شرط مسلم .

109-680. Tiek vēstīts, ka Abū Mūsā Ašarī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es ierados pie Pravieša, lai viņam Allāha svētība un miers, kopā ar diviem no saviem brālēņiem, un viens no tiem teica: ‘Ak, Allāha Sūtni, iecel mani par pārvaldnieku pār daļu no tā, ko Visvarenais un Dižais Allāhs tev uzticējis,’ un otrs teica ko līdzīgu. Pravielis, lai viņam Allāha svētība un miers, atteica: ‘**Zvēru pie Allāha: patiesi, mēs šo darbu neuzticēsim ne tam, kurš to lūdz, ne tam, kurš pēc tā alkst.**’” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

680- عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال : دخلتُ على النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَرَجُلَانِ مِنْ بَنِي عَمِّي ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا : يَا رَسُولَ اللهِ أَمَرْنَا عَلَى بَعْضِ مَا وَلَّاكَ اللهُ ، عَزَّ وَجَلَّ ، وَقَالَ الْآخَرُ مِثْلَ ذَلِكَ ، فَقَالَ : « إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي هَذَا الْعَمَلَ أَحَدًا سَأَلَهُ ، أَوْ أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ » رواه البخاري و مسلم.

110-682. Pēc Imrāna ibn Huseina, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kautrība nes tikai un vienīgi labu.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

682- وعن عمران بن حصين ، رضي الله عنهما ، قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « **الحياءُ لا يأتي إلا بخيرٍ** » متفق عليه.

111-692. Tiek vēstīts, ka Abdullāhs ibn Amrs ibn Āss, lai Allāhs ir apmierināts ar viņiem abiem, sacīja: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, man teica: ‘**Ak, Abdullāh, netopi kā tas, kurš naktīs allaž stāvēja lūgšanā, bet tad to pameta.**’” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

692- وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال : قال لي رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « يَا عَبْدَ اللهِ ، لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ ، كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ ، » متفقٌ عليه.

112-703. Tiek vēstīts, ka Āiša, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teica: „Es nekad netiku redzējusi Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, smejamies tik plati atvērtu muti, ka redzama ūka; viņš mēdza vienīgi smaidīt.” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

703- وعن عائشة رضي الله عنها قالت : مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَجْمِعًا قَطُّ ضَاحِكًا حَتَّى تُرَى مِنْهُ هَوَاتُهُ ، إِنَّمَا كَانَ يَتَبَسَّمُ . متفقٌ عليه .

113-779. Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ģērbiet baltus tērpus, jo tie ir labākie no jūsu tērpiem, un ietīniet tajos savus mirušos.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

779- وعن ابن عباس رضي الله عنهما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «**الْبُسُوفُ مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبِيَاضِ ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ ، وَكَفَّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ**» رواه أبو داود ، والترمذي وقال : حديث حسن صحيح .

114-792. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Augšamcelšanās Dienā Allāhs neskatsies uz to, kurš tukšā lepnībā ļauj savam tērpam vilkties pa zemi.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

792- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «**لَا يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ جَرَّ إِزَارَهُ بَطْرًا**» متفقٌ عليه .

115-803. Pēc Amra ibn Šuaiba vārdiem tiek vēstīts, ka viņa tēvs stāstījis, ka viņa vectēvs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Patiesi, Allāham patīk redzēt Savā kalpā Savas svētības pēdas.**’” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

803- عن عمرو بن شعيبٍ عن أبيه عن جده رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «**إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يُرَى أَثَرُ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ**» . رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسن .

116-805. Tiek vēstīts, ka Umars ibn Hattābs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Zidā tērpjas vien tas, kam nav savas daļas (Pēcpasaulē).**’” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

805- و عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال : سمعتُ رسولَ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقولُ : «**إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ**» متفقٌ عليه .

117-819. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš apsēžas, nepieminot Visaugsto Allāhu, pār to nāks Visaugstā Allāha atriebība; un kurš apgulstas, nepieminot Visaugsto Allāhu, pār to nāks Allāha atriebība.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds ar drošu isnādu)

819- وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : «**مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةً ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مُضْطَجَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةً**» رواه أبو داود بإسنادٍ حسن .

118-835. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ikviens, kurš pieceļas pēc sanāksmes, kurā netiek pieminēts Visvarenais Allāhs, pieceļas no tā, kas līdzinās ēzeļa maitai. Un tas ir par postu viņiem.**” (Hadīsu ar drošu isnādu nodevis Abū Dāvūds)

835- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ » رواه أبو داود بإسناد صحيح .

119-840. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš redzējis mani sapnī, redzēs mani arī nomodā (Pēc pasaulē): Šaitāns nepieņem manu izskatu.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

840- وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ أَوْ كَأَنَّما رَأَى فِي الْيَقَظَةِ لَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي » . متفق عليه .

120-857. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Jātnieks lai sveicina kājāmgājēju, gājējs - sēdošo, bet mazākais (pulks) - lielāko.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

Citā atstāstā no Buhārī: „(..) un jaunākais - vecāko.”

857- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « يُسَلِّمُ الرَّكْبُ عَلَى الْمَاشِي ، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ » متفق عليه . وفي رواية البخاري : « وَالصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ » .

121-858. Pēc Abū Umāma, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka kāds jautāja: „Ak, Allāha Sūtni, satiekoties diviem vīriem, kurš no viņiem uzsāk sveicienu?” Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teica: „**Tas, kurš tuvāk Visaugstajam Allāham.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

858- و عن أبي أمامة رضي الله عنه قيلَ يارسولَ الله، الرَّحْلَانِ يَلْتَقِيَانِ أَيُّهُمَا يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ ، قال: « أَوْلَاهُمَا بِاللَّهِ تَعَالَى » ، قال الترمذي : حديث حسن .

122-887. Pēc Abū Saīda Hudrī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja divi muslimi satiekas un spiež viens otram roku, viņiem abiem tiek piedots vēl pirms viņi šķiras.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds)

887- وعن البراء رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا » رواه أبو داود .

123-898. Pēc Saubāna, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tas muslims, kurš apmeklē savu brāli muslimu, atrodas Paradīzes dārzu pilnvākumā, līdz atgriežas.**” Viņam jautāja: „Ak, Allāha Sūtni, kas ir Dārza pilnvākums?” Viņš teica: „**Paradīzes dārzu augļi.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

898- وعن ثوبان رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي خُرْفَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ » قيل : يا رسول الله وما خُرْفَةُ الْجَنَّةِ ؟ قال : « جَنَاهَا » رواه مسلم .

124-906. Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja kāds apmeklē slimo, kura noliktais laiks vēl nav pienācis, un tā klātienē septiņas reizes pasaka: ‘Es lūdzu Diženo Allāhu, diženā Troņa Kungu, lai Viņš tevi dziedina (as alu-llāha-l-`azīma, rabba-l-`arši-l-`azīma, aj jašfijaka),’ Allāhs noteikti to izdziedēs no šīs slimības.**” (Hākims sacīja, ka hadīss ir drošs atbilstoši Buhārī prasībām)

906- وعن ابن عباسٍ ، رضي الله عنهما ، عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَخْصُرْهُ أَجَلُهُ ، فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ : أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ : إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ الْمَرَضِ » رواه أبو داود والترمذي وقال : حديث حسن، وقال الحاكم : حديث صحيح على شرط البخاري .

125-919. Tiek vēstīts, ka Umm Salama, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teikusi: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, ienāca pie Abū Salama, kad viņa skatiens jau bija izdzisis. Viņš aizvēra tam acis un teica: ‘**Patiesi, kad gars tiek paņemts, skatiens seko tam.**’ Tad ļaudis no viņa tuvinieku vidus sāka skaļu apraudāšanu, un Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: ‘**Nepiesauciet sev neko citu kā vien labu, jo pēc katra jūsu vārda eņģeļi saka āmen.**’ Tad viņš teica: „**Ak, Allāh, piedod Abū Salama, pacel viņa pakāpi to vidū, kas tikuši vadīti, parūpējies par viņa palicējiem, un piedod mums un viņam, ak, pasauļu Kungs. Dari viņa kapu plašu, un izgaismo to priekš viņa.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

919- عن أم سلمة رضي الله عنها قالت : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ ، فَأَعْمَضَهُ ، ثُمَّ قَالَ : « إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ ، تَبِعَهُ البَصَرُ » فَصَحَّ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ فَقَالَ : « لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ » ثُمَّ قَالَ : « اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ ، وَاخْلُقْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ » رواه مسلم .

126-926. Pēc Usāma ibn Zeida, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka tad, kad Allāha Sūtnim, lai viņam Allāha svētība un miers, atnesa viņa meitas dēlu, kurš jau atradās tuvu nāvei, Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, acis piepildījās asarām. Saads viņam jautāja: „Kas tas, ak, Allāha Sūtni?” Viņš atbildēja: „**Tā ir žēlsirdība, ko Visaugstais Allāhs licis Savu kalpu sirdīs; un patiesi, Allāhs apžēlos tikai tos no Saviem kalpiem, kas ir žēlsirdīgi.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

926- وعن أسامة بن زيد رضي الله عنهما أنّ رسولَ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَفَعَ إِلَيْهِ ابْنُ ابْنَتِهِ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ ، فَفَاضَتْ عَيْنَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ لَهُ سَعْدٌ : مَا هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ ، قَالَ : « هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنَ عِبَادِهِ الرُّحَمَاءَ » متفقٌ عليه .

127-928. Abū Rāfia, Allāha Sūtņa, lai viņam Allāha svētība un miers, brīvlaistais, stāstīja, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš apmazgā mirušo un neizpauž neko par viņu, tam Allāhs piedos četrdesmit reizes.**” (Hadīsu atstāstīja Hākims un teica, ka tas ir drošs atbilstoši Muslīma prasībām)

928- عن أبي رافعٍ أسلم مؤلى رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « مَنْ غَسَلَ مَيِّتًا فَكُنَّم عَلَيْهِ ، غَفَرَ اللهُ لَهُ أَرْبَعِينَ مَرَّةً » رواه الحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم .

128-941. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nesiet mirušo aši: ja viņš bijis dievbijīgs, jūs viņu nesat uz labumu, bet ja ne, jūs noņemsiet ļaunumu no saviem pleciem.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslīms)

941- عن أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ ، فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً ، فَخَيْرٌ تُقَدِّمُونَهَا إِلَيْهِ ، وَإِنْ تَكَ سِوَى ذَلِكَ ، فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ » متفقٌ عليه .

129-957. Tiek vēstīts, ka līdzgaitnieks Sahrs ibn Vadāa Gāmidī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: ‘**Ak, Allāh, svētī rītu maniem sekotājiem!**’” (Hadīsu atstāstījuši Abū Dāvūds un Tirmizī ar labu isnādu)

957- وعن صخرِ بنِ ودَاعَةَ الغامِديِّ الصَّحَابِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا » . رواه أبو داود والترمذي وقال : حديثٌ حسن .

130-958. Pēc Abū Umara, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja ļaudis zinātu par vienatni to, ko zinu es, neviens jātnieks naktī nedotos ceļā viens.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

958- عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَوْ أَنَّ النَّاسَ يَعْلَمُونَ مِنَ الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُ مَا سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ وَحْدَهُ » رواه البخاري .

131-959. Pēc Amra ibn Šueiba vārdiem tiek vēstīts, ka viņa vectēvs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: ‘**Viens jātnieks ir šaitāns, divi jātnieki - divi šaitāni, bet trīs - karavāna.**’” (Hadīsu atstāstījuši Abū Dāvūds, Tirmizī un Nasāī ar labu isnādu)

959- وعن عمرو بن شعيبٍ ، عن أبيه ، عن جده رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « الرَّاَكِبُ شَيْطَانٌ ، وَالرَّاكِبَانِ شَيْطَانَانِ ، وَالثَّلَاثَةُ رَكْبٌ » . رواه أبو داود ، والترمذي ، والنسائي بأسانيد

صحيحة

132-960. Pēc Abū Saīda un Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja trīs dodas ceļā, lai izvēl vienu no sava vidus par vadoni.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds ar labu isnādu)

960- وعن أبي سعيدٍ وأبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللهُ تعالى عنهُمَا قالا : قال رسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فليُؤمُّوا أَحدهم « حديث حسن ، رواه أبو داود بإسنادٍ حسن .

133-980. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Triju lūgumi tiek uzklausi, par to nav nekādu šaubu: pāridarījumu cietušā lūgums, ceļotāja lūgums un vecāka lāsts pret savu bērnu.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

980- عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللهُ عنه قالَ : قالَ : رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ عليه وسلم : « ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ : دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ » رواه أبو داود والترمذي وقال : حديث حسن .

134-984. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ceļošana ir viena no mocībām: tā atņem cilvēkam viņa ēdienu, dzērienu un miegu, tāpēc tas, kurš sasniedzis savu mērķi, lai steidzas atpakaļ pie saviem ļaudīm.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

984- عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللهُ عنه أَنَّ رسولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قالَ : « السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ ، وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ سَفَرِهِ ، فَلْيُعْجَلْ إِلَى أَهْلِهِ » متفقٌ عليه .

135-991. Tiek vēstīts, ka Abū Umāma, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Lasiet Kurānu, jo, patiesi, Augšāmcelšanās Dienā tas aizlūgs par savējo.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

991- عن أبي أُمَامَةَ رضيَ اللهُ عنه قالَ : سمعتُ رسولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقولُ : « اقرؤوا القرآنَ فإنه يأتي يومَ القيامةِ شفيحاً لأصحابِهِ » رواه مسلم .

136-1000. Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tas, kura iekšienē nav nekā no Kurāna, ir kā izpostīts nams.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

1000- وعن ابنِ عباسٍ رضيَ اللهُ عنهُما قالَ : قالَ رسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ الَّذِي لَيْسَ فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ كَالْبَيْتِ الْخَرِبِ » رواه الترمذي وقال : حديث حسن صحيح .

137-1017. Pēc Abū Masūda Badrī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tam, kurš naktī nolasīs divas pēdējās**

ājas no sūras ‘Govs’, ar to būs gana (aizsardzībai no visa ļauna).” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1017- وعن أبي مسعودٍ البَدْرِيِّ رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتِينَ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفْتَاهُ » متفقٌ عليه .

138-1023. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ikreiz, kad ļaudis sapulcējas kādā no Allāha namiem, kopīgi lasīdami Allāha Grāmatu un to mācīdamies, pār viņiem nāk miers un viņus aplāj žēlastība, un viņus aplenc eņģeļi, un Allāhs piemin viņus starp tiem, kas ir pie Viņa.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1023- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ ، وَيَتَدَارِسُونَهُ بَيْنَهُمْ ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ ، وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ ، وَحَفَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ » رواه مسلم .

139-1025. Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju savu mīļoto draugu, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: ‘**(Pēc pasaulē) ticīgais būs izdaiļots tiktāl, ciktāl sasniedz viņa apmazgāšanās.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1025- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « تَبْلُغُ الْحِلْيَةَ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ » رواه مسلم .

140-1031. Pēc Abū Mālika Ašarī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tīrība ir puse no ticības.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1031- وَعَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ » رواه مسلم .

141-1071. Tiek vēstīts, ka Usmāns ibn Affāns, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Pravieti, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: ‘**Tas, kurš piedalījies kopīgā vakara (magrib) lūgšanā ir kā lūdzies pusi nakts, bet tas, kurš piedalījies kopīgā rīta lūgšanā ir kā lūdzies visu nakti.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1071- عَنْ عَثْمَانَ بْنِ عَفَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ ، فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ ، فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ » رواه مسلم .

142-1073. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nav smagākas lūgšanas liekuļiem par**

rīta un vakara (iṣā) lūgšanu. Bet ja viņi zinātu, kas ir šajās divās, viņi ierastos uz tām kaut vai rāpus.” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1073- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلُ عَلَى الْمُنَافِقِينَ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبْوًا » متفق عليه .

1128-1143. Pēc Zeida ibn Sābita, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ak, ļaudis, lūdziet savās mājās, jo labākā no cilvēka lūgšanām ir viņa mājā, izņemot noteiktās (obligātās) lūgšanas.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1128- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « صَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةَ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ » متفق عليه .

1150-1144. Pēc Abū Hureira un Ibn Umara, lai Allāhs ir ar viņiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka viņi dzirdējuši Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām no sava koka paaugstinājuma (minbara): „**Vai nu cilvēki pārstās izlaist piektdienas lūgšanas, vai arī Allāhs aizzīmogos viņu sirdis un viņi kļūs par nevērīgajiem.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1150- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، أَنَّهُمَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ عَلَى أَعْوَادِ مِنبَرِهِ : « لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وُدِّعِهِمُ الْجَمْعَاتِ ، أَوْ لَيُخَيَّمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ » رواه مسلم .

1179-1145. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kad kāds no jums pieceļas naktī, lai iesāk lūgšanu ar divām īsām rakātiem.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1179- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ فَلْيَفْتَحِ الصَّلَاةَ بِرَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ » رواه مسلم .

1241-1146. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja kāds nepārtrauc melot un melīgi rīkoties, Allāham nav nekādas vajadzības, lai viņš pārtrauktu ēst un dzert (gavējot).**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

1241- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ » رواه البخاري .

1320-1147. Tiek vēstīts, ka Džābirs ibn Abdullāhs, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, teicis: „Kad manu nogalināto, sakropļoto tēvu atnesa pie Pravieša, lai viņam Allāha svētība

un miers, un nolika viņa priekšā, es pienācu, lai atsegtu viņa seju. Mani ļaudis centās mani apturēt, bet Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Eņģeļi nemitas apēnot viņu saviem spārniem.’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1320- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : جِيءَ بَابِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ مُتَّلَ بِهِ فَوُضِعَ بَيْنَ يَدَيْهِ ، فَذَهَبْتُ أَكْشِفُ عَنْ وَجْهِهِ فَتَهَايَنِي قَوْمٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا زَالَتِ الْمَلَائِكَةُ تُظِلُّهُ بِأَجْنِحَتِهَا » . متفقٌ عليه .

148-1322. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tam, kurš patiesi tiecas kļūt par mocekli, tas tiks dots, pat ja viņš nenomirs mocekļa nāvē.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1322- وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ طَلَبَ الشَّهَادَةَ صَادِقًا أَعْطِيهَا وَلَوْ لَمْ تُصِبهُ » . رواه مسلم .

149-1323. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Moceklim ciešanas, topot nogalinātam, nenozīmē neko vairāk kā ciešanas, ko vienam no jums sagādā kukaiņa kodiens.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

1323- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا يَجِدُ الشَّهِيدُ مِنَ مَسِّ الْقَتْلِ إِلَّا كَمَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ مِنْ مَسِّ الْقَرْصَةِ » رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ صحيحٌ .

150-1341. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš mirst, necīnīties un nemudinājis sevi piedalīties kaujās (Allāha ceļā), mirst, nesot sevī vienu no liekulības izpausmēm.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1341- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْرُ ، وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بِغَرِّ ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنَ النَّفَاقِ » رواه مسلم .

151-1345. Pēc Abū Umāma, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka kāds vīrs teicis: „Ak, Allāha Sūtni, ļauj man doties ceļojumā!” Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teica: „**Patiesi, manu sekotāju ceļojums ir džihāds Visvarenā un Dižā Allāha ceļā.**” (Hadīsu ar labu isnādu atstāstīja Abū Dāvūds)

1345- وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْذَنْ لِي فِي السِّيَاحَةِ . فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ سِيَاحَةَ أُمَّتِي الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، عَزَّ وَجَلَّ » رواه أبو داود بإسنادٍ جيّد .

152-1354. Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, jautāja: **‘Kurus no jums jūs uzskatāt par**

mocekļiem? Viņi atbildēja: ‘Ak, Allāha Sūtni, mocekļis ir tas, kurš nogalināts Allāha ceļā.’ Viņš sacīja: ‘**Tad maz ir mocekļu manu sekotāju vidū.**’ Viņi jautāja: ‘Kuri gan tad viņi ir, ak, Allāha Sūtni?’ ‘**Allāha ceļā nogalētais ir mocekļis, Allāha ceļā mirušais ir mocekļis, no mēra nomirušais ir mocekļis, no vēdera slimības nomirušais ir mocekļis, un noslikušais ir mocekļis.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1354- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا تَعُدُّونَ الشَّهْدَاءَ فِيكُمْ ؟ قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ . قَالَ : « إِنَّ شُهِدَاءَ أُمَّتِي إِذَا لَقِيلَ ، « قَالُوا : فَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : « مَنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَمَنْ مَاتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَمَنْ مَاتَ فِي الطَّاعُونَ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَمَنْ مَاتَ فِي الْبَطْنِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَالْغَرِيقُ شَهِيدٌ » رواه مسلم .

153-1363. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nebrīvajam vergam, kurš ir taisns, ir divas atalgas.**” Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, sacīja: „Zvēru pie Tā, kura rokā ir Abū Hureira dvēsele, ja nebūtu džihāda Allāha ceļā un svētceļojuma, un godbijības pret manu māti, es gribētu mirt, būdams vergs!” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1363- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لِلْعَبْدِ الْمَمْلُوكِ الْمُصْلِحِ أَجْرَانِ » ، وَالَّذِي نَفَسَ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ لَوْلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَالْحُجُّ ، وَبُرُّ أُمِّي ، لِأَحْبَبْتُ أَنْ أَمُوتَ وَأَنَا مَمْلُوكٌ . متفقٌ عليه .

154-1380. Pēc Abdullāha ibn Amra, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nododiet tālāk no manis kaut vienu ājatu, un stāstiet tālāk no Israēla bērniem (dzirdēto), jo tas neko nekaitē; bet tas, kurš apzināti stāstīs par mani melus, lai pošas ieņemt savu vietu Ugunī.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

1380- وعن عبد الله بن عمرو بن العاص ، رضي الله عنهما ، أن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « بلغوا عني ولو آية ، وحدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج ، ومن كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من النار » رواه البخاري .

155-1384. Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju, kā Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Šīpasaule ir nolādēta un nolādēts ir viss, kas tajā, izņemot Visaugstā Allāha atceri un to, kas Viņam tīk, un zinātājus, un tos, kas mācās.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

1384- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ ، مَلْعُونٌ مَا فِيهَا ، إِلَّا ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى ، وَمَا وَالَاهُ ، وَعَالَمًا ، أَوْ مُتَعَلِّمًا » رواه الترمذی وقال : حديثٌ حسنٌ .

156-1385. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš devies zinību meklējumos, ir Allāha ceļā, līdz atgriežas.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

1385- وَعَنْ أَنَسٍ ، رضي الله عنه قال : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ ، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ » رواه الترمذِيُّ وقال : حديثٌ حسنٌ .

157-1387. Pēc Abū Umāma, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Zinātāja (ālims) pārākums pār pielūdzeju ir kā mans pārākums pār zemāko no jums.**” Tad Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Patiesi, Allāhs un Viņa eņģeļi, un debesu un zemes iemītnieki, pat skudra savā aliņā un zivs jūrā lūdz par tiem, kuri māca ļaudīm labu.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

1387- وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ ، رضي الله عنه ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَذْنَاكُمْ » ثُمَّ قَالَ : رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَتَّى النَّمْلَةَ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحُوتَ لَيُصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِي النَّاسِ الْخَيْرِ » رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ .

158-1397. Pēc Abdullāha ibn Amra ibn Āsa, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja kāds lūdz svētību man vienu reizi, Allāhs viņu par to svētīs desmitkārt.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1397- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ ، رضي الله عنهما أنه سمع رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا » رواه مسلم .

159-1434. Pēc Abū Mūsā Ašarī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tas, kurš atminas savu Kungu, un tas, kurš Viņu neatminas, līdzinās dzīvajam un mirušajam.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

1434- وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ ، رضي الله عنه ، عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قال : « مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُهُ ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ » رواه البخاري .

160-1435. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Visvarenais Allāhs saka: ‘Es esmu tāds, kādu Mans kalps domā Mani esam, un Es esmu ar viņu, kad tas atminas Mani. Ja viņš atminas Mani sevī, Es viņu pieminu Sevī, bet, ja viņš Mani atminas pulkā, tad Es viņu atminos labākā pulkā.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1435- وعن أبي هريرة ، رضي الله عنه ، أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « يَقُولُ اللهُ تَعَالَى : أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي ، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي ، فَإِنِ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي ، وَإِنِ ذَكَرَنِي فِي مَلٍّ ، ذَكَرْتُهُ فِي مَلٍّ خَيْرٌ مِنْهُمْ » متفقٌ عليه

161-1448. Pēc Abū Hureira un Abū Saīda, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kad vien ļaudis nosēžas atminēties Allāhu, viņus ielenc eņģeļi un aplāj žēlastība, pār viņiem nolaižas miers un Allāhs atminas viņus starp tiem, kas ir pie Viņa.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1448- وعنه عن أبي سعيد رضي الله عنهما قالا : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا يَقَعُدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللهُ إِلَّا أَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ ، وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ ، وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ » رواه مسلم .

162-1511. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tas, kurš tic Allāham un Pēdējai Dienai, lai runā labu vai klusē.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1511- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا ، أَوْ لِيَصْمُتْ » متفقٌ عليه .

163-1513. Pēc Sahla ibn Saada, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kurš galvo man par to, kas ir starp viņa žokļiem, un to, kas starp viņa kājām, tam es galvoju Paradīzes dārzus.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1513- وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ يَضْمَنُ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ » . متفقٌ عليه .

164-1518. Pēc Ibn Umara, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Neielaidieties garās runās bez Allāha atminēšanās, jo, patiesi, garas runas bez Visaugstā Allāha atminēšanās nocietina sirdi, un, patiesi, vistālāk no Allāha no visiem ļaudīm ir (cilvēks ar) cieto sirdi.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī)

1518- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا تُكثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللهِ ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللهِ تَعَالَى قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ ، وَإِنَّ أْبْعَدَ النَّاسِ مِنَ اللهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي » . رواه الترمذي .

165-1539. Pēc Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Lai neviens no maniem līdzgaitniekiem**

neko man nestāsta par kādu citu, jo, patiesi, es gribu pie viņiem iznākt ar mierīgu sirdi.” (Hadīsu atstāstījuši Abū Dāvūds un Tirmizī)

1539- وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لا يُبَلِّغُنِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئاً ، فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَخْرُجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ » رواه أبو داود والترمذي.

166-1547. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Lai kļūtu par meli, cilvēkam pietiek tikai atstāstīt visu, ko viņš dzirdējis.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1547- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « كفي بالمرء كذباً أن يحدث بكُلِّ ما سمع » رواه مسلم .

167-1555. Pēc Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ticīgais nedz ceļ neslavu, nedz nolād, nedz rīkojas nepiedienīgi, nedz runā rupjības.**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

1555- وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ ، وَلَا اللَّعَّانِ وَلَا الْفَاحِشِ ، وَلَا الْبَدِيِّ » رواه الترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ .

168-1561. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Lai ko neteiktu divi ķengājoties, tas ir uzsācēja (grēks), ja vien tas, kuram nodarīts pāri, nepārkāpj robežu.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1561- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « الْمُتَسَابَانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادِي مِنْهُمَا حَتَّى يَعْتَدِيَ الْمَظْلُومُ » رواه مسلم .

169-1564. Pēc Āišas, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nesakiet sliktu par mirušajiem, jo viņi jau ir nonākuši pie tā, ko ir darijuši iepriekš.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

1564- وعن عائشة رضي الله عنها قالت : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا » رواه البخاري .

170-1569. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Sargieties no skaudības, jo, patiesi, skaudība aprij labos darbus kā uguns malku.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds)

1569- وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : « إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ ، فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ ، أَوْ قَالَ الْعُشْبَ » رواه أبو داود.

171-1571. Tiek vēstīts, ka Muāvija, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, sakām: **‘Ja sāksi meklēt musulmu trūkumus, tu samaitāsi viņus, vai būsī tuvu tam.’**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds ar drošu isnādu)

1571- وَعَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ الْمُسْلِمِينَ أَفْسَدْتَهُمْ ، أَوْ كِدْتَ أَنْ تُفْسِدَهُمْ » حديثٌ صحيح . رواه أبو داود بإسناد صحيح .

172-1572. Tiek vēstīts, ka pie Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, atveduši kādu vīru un teikuši: „No šī te bārdas pil vīns!” Viņš teica: „Patiesi, mums aizliegts izspiegot, bet, ja kaut kas mums top acīmredzams, mēs liekam atbildēt par to.” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds ar ticamu isnādu)

1572- وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أُتِيَ بِرَجُلٍ فَقِيلَ لَهُ : هَذَا فُلَانٌ تَقَطَّرُ لِحْيَتُهُ خَمْرًا ، فَقَالَ : إِنَّا قَدْ هُمِنَا مِنَ التَّجَسُّسِ ، وَلَكِنْ إِنْ يَظْهَرُ لَنَا شَيْءٌ ، نَأْخُذُ بِهِ ، حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ . رواه أبو داود بإسنادٍ على شَرَطِ الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ .

173-1573. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Sargieties no aizdomām, jo, patiesi, aizdomas ir melīgākie no vārdiem.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1573- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ » متفقٌ عليه .

174-1575. Tiek vēstīts, ka Ibn Masūds, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Neieies Dārzā tas, kura sirdī ir kaut drusciņa augstprātības.’** Kāds vīrs teica: ‘Bet cilvēkam taču gribas, lai viņa tērps un apavi būtu skaisti.’ Viņš atteica: **‘Patiesi, Allāhs ir skaists un Viņš mīl skaisto: augstprātība ir patiesības noraidīšana un ļaužu nicināšana.’**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1575- وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ ، » فَقَالَ رَجُلٌ : إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ تَوْبُهُ حَسَنًا ، وَنَعْلُهُ حَسَنَةً ، فَقَالَ : « إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ ، الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ ، وَغَمَطُ النَّاسِ » رواه مسلم .

175-1599. Pēc Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kad esat trijatā, lai divi nesačukstas paslepus no trešā, iekams nepievienojaties citiem, jo tas viņu apbēdinās.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1599- وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً ، فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ ، مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ » متفقٌ عليه .

176-1612. Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tas, kurš paņem atpakaļ savu dāvanu, ir kā suns, kurš atgriežas pie saviem vēmekļiem.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1612- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « **الَّذِي يُعَوِّدُ فِي هَبْتِهِ كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ فِي قَيْئِهِ** » متفقٌ عليه .

177-1619. Pēc Džunduba ibn Abdullāha, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Allāhs liks kaunā to, kurš stāsta lielīdamies, un izliks visu apskatei to, kurš izrādās (savos pielūgsmes darbos).**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1619- وَعَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « **مَنْ سَمِعَ سَمَعَ اللَّهُ بِهِ ، وَمَنْ يُرَائِي اللَّهَ يُرَائِي بِهِ** » متفقٌ عليه .

178-1634. Pēc Džābira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Neēdiet ar kreiso roku, jo, patiesi, Šaitāns ēd un dzer ar kreiso roku.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1634- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « **لَا تَأْكُلُوا بِالشِّمَالِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ** » رواه مسلم .

179-1657. Pēc Umara ibn Hattāba, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Mīrušais tiek mocīts savā kapā, ja viņu skaļi apraud.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

1657- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « **الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِمَا نَبِحَ عَلَيْهِ** » متفقٌ عليه .

180-1674. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nav lipīgas slimības, nedz sliktas zīmes, bet labas zīmes man patīk.**” Ļaudis jautāja: „Bet kas ir laba zīme?” Viņš teica: „**Labs vārds.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1674- وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « **لَا عَدْوَى وَلَا طِيرَةَ وَيُعْجِبُنِي الْفَأَلُ** » قالوا : وما الفأل ؟ قَالَ : « **كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ** » متفقٌ عليه .

181-1682. Tiek vēstīts, ka Ibn Masūds, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Es dzirdēju, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Patiesi, visvairāk mocītie no visiem ļaudīm Augšāmcelšanās Dienā būs attēlu darinātāji.**’” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1682- وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوَّرُونَ » متفقٌ عليه .

182-1684. Pēc Abū Talha, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Enģeļi neieiet namā, kurā ir kāds suns vai attēls.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1684- وَعَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ » متفقٌ عليه .

183-1697. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ja redzat kādu, kurš pārdod vai vienojas par darījumu mošejā, sakiet: ‘Lai Allāhs nedod peļņu no tavas tirdzniecības!’ bet, ja redzat kādu meklējam pazudušu lietu, sakiet: ‘Lai Allāhs to tev neatgriez!’**” (Hadīsu atstāstīja Tirmizī ar labu isnādu)

1697- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاغُ فِي الْمَسْجِدِ ، فَقُولُوا : لَا أَرْبِحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ ضَالَّةً فَقُولُوا : لَا رَدَّهَا اللَّهُ عَلَيْكَ » .
رواه الترمذي وقال : حديث حسن

184-1722. Pēc Džābira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Pieminot Allāhu, neklājas lūgt neko citu, kā vien Paradīzes dārzus.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds)

1722- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا يُسْأَلُ بَوَجْهِ اللَّهِ إِلَّا الْجَنَّةُ » رواه أبو داود .

185-1726. Tiek vēstīts, ka Džābirs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teica: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, ienācis pie Umm Sāibas, jautāja: ‘**Kāpēc tu drebi, ak, Umm Sāiba?**’ Viņa sacīja: ‘Drudzis, lai Allāhs to nesvētī!’ Viņš teica: ‘**Neonievā drudzi, jo, patiesi, tas aiznes Ādama bērnu grēkus līdzīgi kā kalēja plēšas attīra dzelzi no sārņiem.**’” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1726- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى أُمِّ السَّائِبِ ، أَوْ أُمِّ الْمُسَيَّبِ فَقَالَ : « مَا لَكَ يَا أُمَّ السَّائِبِ-أَوْ يَا أُمَّ الْمُسَيَّبِ-تُزْفَرِينَ ؟ » قَالَتْ : الْحُمَّى لَا بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا ، فَقَالَ : « لَا تَسْبِي الْحُمَّى ، فَإِنَّهَا تُدْهِبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ ، كَمَا يُدْهِبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ » رواه مسلم .

186-1730. Pēc Zeida ibn Hālidā Džuhanī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nebarieties uz galli, jo viņš modina uz lūgšanu.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds ar drošu isnādu)

1730- عن زَيْدِ بْنِ خَالِدِ الْجُهَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا تَسُبُّوا الدِّيكَ ، فَإِنَّهُ يُوقِظُ لِلصَّلَاةِ » رواه أبو داود بإسنادٍ صحيح .

1736-187. Pēc Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, trīskārt atkārtotā: „**Pazudināti ir pārmēru rūpīgie!**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1736- عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ » فَأَلْهَا ثَلَاثًا . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

1737-188. Pēc Abdullāha ibn Amra, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Patiesi, Allāhs nīst to daiļrunīgo starp vīriem, kurš virpina savu mēli kā govs.**” (Hadīsu atstāstījuši Abū Dāvūds un Tirmizī ar labu isnādu)

1737- وَعَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِنَّ اللَّهَ يُبْعِضُ الْبَلِيعَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلسَانِهِ كَمَا تَتَخَلَّلُ الْبَقْرَةُ » . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ ، وَالتِّرْمِذِيُّ ، وَقَالَ : حَدِيثٌ حَسَنٌ .

1744-189. Pēc Anasa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Kad kāds no jums vērsas pie Allāha ar lūgumu, lai ir apņēmīgs savā prasīšanā un nesaka: ‘Ak, Allāh, ja vēlies, tad dod man,’ jo, patiesi, neviens nevar Viņu uz kaut ko piespiest.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1744- وَعَنِ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ ، فَلْيُعْزِمِ الْمَسْأَلَةَ ، وَلَا يَقُولَنَّ : اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ ، فَأَعْطِنِي ، فَإِنَّهُ لَا مُسْتَكْرَهَ لَهُ » متفقٌ عليه .

1776-190. Pēc Ibn Umara, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Nedodieties sagaidīt preces, iekams tās nogādā tirgos.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1776- وَعَنِ ابْنِ عَمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا تَتَلَقُّوا السَّلْعَ حَتَّى يُهْبَطَ بِهَا إِلَى الْأَسْوَاقِ » متفقٌ عليه .

1779-191. Pēc Ibn Umara, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Lai neviens no jums neiejaucas otra tirdzniecībā un nebildina to (sievieti), kuru jau bildinājis viņa brālis, ja vien tas nav viņam atļāvis.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1779- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ ، وَلَا يَخْطُبُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ إِلَّا أَنْ يَأْذَنَ لَهُ » متفقٌ عليه ، وهذا لفظُ مسلم .

192-1788. Tiek vēstīts, ka Abū Mūsā, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, dzirdēdams, kā viens vīrs daudzina un apber otru slavinājumiem, teica: **‘Jūs pazudinājāt (vai: pārlauzāt šī cilvēka muguru).’**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1788- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يُثْنِي عَلَيَّ رَجُلٍ وَيُطْرِبُهُ فِي الْمَدْحَةِ ، فَقَالَ : « أَهْلَكْتُمْ ، أَوْ قَطَعْتُمْ ظَهَرَ الرَّجُلِ » متفقٌ عليه .

193-1832. Tiek vēstīts, ka Džursums ibn Nāširs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **‘Patiesi, Visaugstais Allāhs ir uzlicis pienākumus – tad pildiet tos, un noteicis robežas – tad nepārkāpiet tās, un aizliedzis kādas lietas - tad nedariet tās, un klusējis par kādām lietām aiz žēlastības pret jums, nevis aizmāršības dēļ - tad necentieties tās uzzināt!’**” (Hadīsu atstāstīja Dārakutnī ar labu isnādu)

1832- وَعَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ جَزْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِنْ اللَّهُ تَعَالَى فَارِضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا ، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا ، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا ، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا » حديثٌ حسن ، رواه الدَّارِقُطْنِيُّ وَعَیْرُهُ .

194-1834. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Ticīgais netop sadzelts no vienas alas divreiz.**” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1834- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ مَرَّتَيْنِ » متفقٌ عليه .

195-1841. Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Allāham mīlākās vietas pilsētā ir mošejas, bet nīstamākās - tirgi.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1841- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا ، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا » رواهُ مُسْلِم .

196-1842. Tiek vēstīts, ka Salmāns Fārisī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: „**Ja varat, nekad neesiet pirmie, kas ieiet tirgū, nedz pēdējie, kas no tā iznāk, jo tas ir Šaitāna kaujaslauks un tur viņš paceļ savu karogu.**” (Hadīsu atstāstīja Muslims)

1842- وَعَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْ قَوْلِهِ قَالَ : « لَا تَكُونَنَّ إِنْ اسْتَطَعْتَ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ السُّوقَ ، وَلَا آخِرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا ، فَإِنَّهَا مَعْرَكَةُ الشَّيْطَانِ ، وَبِهَا يَنْصُبُ رَأْيَتَهُ » . رواه مسلم هكذا .

197-1844. Pēc Abū Masūda Ansārī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tā starpā, kas sasniedz ļaudis no iepriekšējo praviešu teiktā, ir: ja nejūti kaunu, dari, ko vēlies.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

1844- وَعَنْ أَبِي مسعودٍ الأنصاريّ رضي الله عنه قال : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ مِمَّا أُدْرِكُ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى : إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ » رواه البخاريّ .

198-1862. Tiek vēstīts no Āišas vārdiem, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, ka Allāha sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tas, kurš apņēmiens paklausīt Allāham, lai to izpilda, bet tas, kurš apņēmiens Viņam nepaklausīt, lai tā nerīkojas.**” (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

1862- وَعَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قالت : قال النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ نَدَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ ، وَمَنْ نَدَرَ أَنْ يَعِصِيَ اللَّهَ ، فلا يعصِهِ » رواه البخاري .

199-1873. Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teicis: „**Tam, kurš nemitīgi lūgs piedošanu, Allāhs dos izeju no katras likstas un atvieglojumu katrās raizēs, un sūtīs viņam viņa tiesu, no kurienes viņš pat negaida.**” (Hadīsu atstāstīja Abū Dāvūds)

1873- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ لَزِمَ الاستِغْفَارَ ، جعل الله له مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجاً ، وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرْجاً ، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ » رواه أبو داود .

200-1895. Tiek vēstīts, ka Džarīrs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: „Mums naktī esot pie Allāha Sūtna, lai viņam Allāha svētība un miers, viņš pavērās pilnmēnesī un teica: **‘Patiesi, jūs redzēsiet savu Kungu pašī savām acīm, tāpat kā redzat šo mēnesi, un Viņa redzējums jums neko nekaitēs.**’” (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1895- وعن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال : كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ ، وَقَالَ : «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ عَيَاناً كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ ، لا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .